

VOL. LXVII.

No. 8

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Upozornění. — 1946 (cut). — Jarka: Do nového Roku. — Pozdrav ze staré vlasti. — K. Prchal: Pohled na Prahu a Čs. republiku. — J. Gajdoš zemřel. — Jar. Cihlář a Vác. Šedivec zemřeli. — Sok. pozdrav do Ameriky. — Do další sok. práce. — O Kudrnovský: The principles of Sok. training. — Žižkovo vítězství u Kutné Hory. — Aforismy. — Zprávy organizační: Předs. AOS. — Náčelnictvo AOS. — Župa Střední. — Župa Východní. — Župa Severových. — Na domácí frontě. — Pražské vtípy. — Z naší matriky. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

JANUARY, 1946

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ

3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravci: LAD MEJDRICH

2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravěmu každý přesídlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednatele Předsednictva a též výpravěmu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.

Tel. Rockwell 5085

Chicago 23, Ill.

KAREL M. PRCHAL,

starosta,

2419 S. Scoville Ave.,

Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,

náčelník,

1412 W. 18th St.,

Chicago 8, Ill.

KATA DANKO,

náčelnice,

4955 Henderson Ave.

Chicago 41, Ill.

JOSEF FALTA,

pokladník,

2440 S. Drake Ave.,

Chicago 23, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,

předseda Ústř. Vzděl. Sboru,

2426 S. Sawyer Ave.,

Chicago 23, Ill.

JARKA KOŠAŘ,

vzdělávatel Ústř. Vzděl. Sboru,

3122 S. Clinton Ave.,

Berwyn, Ill.

POZORNĚNÍ

všem zpravodajům a přispívatelům do Sokola Amerického, že nebudeme uveřejňovati zprávy a články, jestliže budou zaslány dříve do denního tisku k uveřejnění.

Nechceme nikterak osobovati si právo priority, nýbrž předpokládáme, že všechny zprávy a články, týkající se výhradně činnosti sokolské, patří všim právem do našeho orgánu, jenž k tomu slouží a nikoliv do denního tisku pro širší veřejnost, která většinou nemá pro to pochopení a nezajímá se o to, co my děláme.

Důkazem toho jest, že spousta našich lidí českého původu dosud stojí mimo naše řady.

Při uzavěrce orgánu, když již jest "dummy" hotová ve stránkách pro tisk, dostáváme často důležitý článek který má být uveřejněn, a to znamená znovu předělávání stránek z "dummy". To jsou ty nesnáze a zdržování orgánu, které nám působí opožděné příspěvky.

Nechť všichni si přečtou na druhé stránce, že vše musí být v rukou pořadatele do 1., nejdéle do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Pořádek dělá přátele a usnadňuje naši práci. Dochvilnost jest nutnou cností sokolskou! Nazdar!

Pořadatel orgánu S. A.

NAŠE ŘEČ.

Miluše Havelková.

Ty sladká, ty rodná, jak nemít tě rád!
Jsi ozdoba naše, jsi pevnost a hrad,
jsi zdroj, který prýští z pravěkých vod,
jsi dědičný klenot, který má rod,
jsi nejčistší studánka, posvátná rtům,
jsi útěcha, vláha vyprahlým dnům,
jsi harfa, jež vydá i nehlubší tón,
jsi zurčící potok, jsi stříbrný zvon,
jsi mladým jarem rozkvetlý sad,
ty libezná, rodná, jak nemít tě rád!

(Z r. 1942.)

(Svobodné noviny, Praha.)

BUY VICTORY BONDS

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXVII.

Berwyn, Ill., leden 1946.

Číslo 8.

DO NOVÉHO ROKU!

V DOBĚ míru další pouti
nastupujem k práci zas,
nové plány budem kouti,
síly vzpružit k práci v nás!

Větší nápor na získání
členstva k doplnění řad,
jež nás před stanutím chrání,
bychom šli dál vpřed, ne vzaó.

Za tou metou vytouženou,
kde je v práci všech náš cíl,
z ní pak jedinou odměnou
vědomí, čím Sokol byl:

Že zde věrně své poslání
koná z lásky pro náš lid,
a že dále bez ustání
bude zdravé símě sít.

Símě, z něhož míza nová
v mládeži mu svěřené,
dodá k práci sílu znova,
jit ku metě kýženě.

V době míru, v klidné práci,
Sokol napře síly své,
k tomu mladou generaci
ku pomoci též pozve.

V ní budoucnost přec spočívá,
jest to jeho naděje,
v ní se střežá míza živá,
když k mužnosti dospěje.

Ona chloubou naší bude,
proto hled'me v Nový rok
starati se o ni všude,
nejen dnes — však celý rok!

Jarka.

Vstupujeme do nového roku 1946 s přípravou pro nastávající sjezd Americké obce sokolské, který byl odložen následkem válečné doby, v níž všechny naše snahy a práce byly upoutány na pomocnou akci naší nové vlasti v branné moci a staré otčině na získání nutných fondů na záchranu Sokolstva, které nacistickou hrůzovládou bylo úplně ve své zdárné činnosti ochromeno a zbaveno většiny vynikajících činovníků a všeho svého cenného majetku.

Nacisté dobře vystihli, že páteř českého národa tkví hlavně v Sokolstvu a proto bez milosti odpravovali a do koncentračních táborů posílali hlavní vedoucí členy, aby zlomili jakýkoliv odpor národa.

Dnes po osvobození staré vlasti od zavilých vrahů kulturního kdys národa "nad-

lidi" vznášíme upřímné přání ze srdcí našich všech sester a bratří sokolské rodiny, aby milosrdný osud zahojil těžké rány národa a udělil mu trvalý mír, v němž by opět pozvedl se na bývalou výši a jeho Sokolstvo v činnosti klidné a neutuchající pracovalo na obrodě zdraví, síly a krásy ve všech vrstvách celého národa československého v duchu jeho nesmrtelných tvůrců: Jindřicha Fuegnera a Miroslava Tyrše!

Sokolstvo americké věrně svému poslání v nové otčině a v zaručené svobodě pod hvězdnatým praporem půjde i nadále za vytčeným cílem a těší se již na příští všesokolský slet v Praze, kde stmeleno bude tuhé bratrství mezi oběma organizacemi, jež ani dělicí je moře nerozdvojí, neboť jsme vázáni společnými pouty vznešené ideje sokolské.

Necht' příští všesokolský slet v Praze dokáže celému vzdělanému světu, že ani ta největší brutalita zločinných nacistů nedovedla zlomit duchovní a mravní sílu Sokolstva a že toto, ač ochuzeno o své nejlepší síly a hmotné prostředky, dovede nadšením a účinnou pílí zahojiti ty největší rány v nastávajícím míru...

My pak zde v Americe budeme se vedle každodenní práce výchovné připravovati na příští náš Sjezd v červnu v Omaze, na němž vyřešiti chceme další postup pro rozkvět a sesílení myšlenky sokolské, aby tato hluboko pronikla do všech vrstev lidu československého v Americe, kde dosud spousta našich lidí stojí nečinně mimo naše řady.

K tomu budiž podniknut účinný a zorganizovaný nápor ve všech jednotách s tím vědomím, že když každý člen a členka získá aspoň jednoho nového člena, že stav náš bude zdvojnásobněn v tomto roce. Jest nás něco přes osm tisíc a proto učinme si heslem, že tento rok bude Obec čítat nejméně šestnáct tisíc!

Jest to možné — jen chtít a dobrou vůli mít! A k tomuto počínu za rozšíření našich řad voláme: upřímně Zdar!

Redakce.

PRO PATRIA.

My dali vše, co možno vlasti dát — své nadšení, tep srdcí, nápor svalů, by v těžkých dobách mohla budovat jak na skále chrám starých ideálů.

A slavný slib, v němž veškeren kotví cit. Bude-li třeba v novém dějin shonu, svůj vděčně pro ni život položit, jak nesmrtelný běžec z Marathonu!

Jindřich Ort.

NOVOROČNÍ POZDRAV.

Jeden z nejzasloužilejších přispívatelů našeho orgánu, starešina sokolský, br. Josef Čermák, přeje všem čtenářům šťastný Nový rok a všichni ať mu odpustí, jestli že mnohé ve svém přání prominul — doufá, že se tak nestane více.

Rána, která na něho dolehla násilnou smrtí zet'ovou (Dr. Lud. Fišera) a následovní opuštěností dceřinou dolehá na něho čím dále tím tížeji, že jeho spolupráce při orgánu stává se mu nemožnou a jedině co učiní ho časem šťastnějším jest, když bude s to v započaté práci opět pokračovati.

Redakce vděčí mu za jeho zásluhou spolupráci, uznává jeho těžké postavení a proto přeje mu z plného srdce žádoucího odpočinku a v nastávajícím roce hlavně zdraví a spokojenost do dalších let.

Věříme, že i veškeré členstvo našeho Bratrstva cítí s bratrem Čermákem a přeje mu po zásluze vše to nejlepší, co by obšťastnilo jeho úctyhodný věk v práci na poli sokolském. Dlouho bud' zdrav, bratře drahý nám!

Redakce Sok. Amer.

POZDRAV ZE STARÉ VLASTI.

Uplynulých šest strašlivých roků mělo ovšem i dalekosáhlé následky na naši organizaci sokolskou. Dalo se čekat, že se Němci po obsazení republiky nebudou k Sokolstvu chovat přátelsky, zpučnost a brutalitu jejich jsme znali všichni, ale přece jen to, co na nás přichystali, ohromilo každého.

Republiku obsadili 15. března 1939 a Sokolstvu popřáli trochu života ještě jeden rok. Ale 12. dubna 1940 byla jeho činnost zastavena a o něco později bylo Sokolstvo rozpuštěno. A hned na to následovala neslýchaná persekuce. Celé předsednictvo ČOS. bylo zatčeno, zatčeno bylo i celé náčelnictvo i sbor vzdělávací. Totéž se stalo i ve všech župách: pozatýkáno celé předsednictvo, celé náčelnictvo a celý sbor vzdělávací. Všichni tito naši nejlepší lidé byli odvezeni do Osvětimi nebo jiných nejhorších koncentráků a tam 80—92 proc. jich bylo v pravém slova smyslu umučeno.

Z předsednictva ČOS takto zahynulo 20 členů, mezi nimi i bývalý starosta ČOS br. dr. Bukovský a dr. Keller. Vrátilo se asi 8 proc. bratří a to ovšem ještě s podlomeným zdravím. Letos v květnu padlo na našich barikádách 517 sokolských příslušníků. A to ještě není statistika úplná. To je tedy skutečnost opravdu hrozná.

Mezi zachráněnými je bývalý starosta ČOS, br. J. Truhlář. Ač je už přes 70 let starý, vydržel celé pětileté věznění. Zásluhu o to má zejména br. dr. Bláha z Jihlavy, člen předsednictva ČOS, který vykonával v koncentráku službu lékařskou a který se tam o br. Truhláře staral. Však ho při revisích bylo nutno schovávat i do rakve!

Za umučené bratry uspořádala ČOS 25. srpna ve Valdštynském paláci tryznu. Jejich památka bude ovšem uctěna i jinak.

Přes všechny tyto hrozné ztráty Sokolstvo zahájilo činnost krátce po skončení války. ČOS provedla mimo jiné i nové volby předsednictva. Starostou byl zvolen br. dr. A. Hřebík ze Zbraslavi, náčelníkem br. dr. M. Kavalír, náčelníci opět sestra M. Provazníková a vzdělavatelem opět br. A. Krejčí. Úřaduje se už zase v Tyršově domě, kde se po celou válku roztahovali Němci a odkud nám pokradli spoustu uměleckých a historických památek, mezi jiným i nám drahé památky na zájezdy amerického Sokolstva do vlasti.

Nejdůležitější novinkou ze sokolského starokrajového života je příprava ke sloučení všech tělocvičných a sportovních organizací v republice v jeden celek. Toto sloučení bylo připraveno už v koncentracích a mezi panem presidentem a členy vlády ještě za jejich pobytu v Londýně. Mělo být provedeno už začátkem září, ale nasktly se různé překážky. Pro nás na př. bylo samozřejmo, že se i nová organizace bude jmenovat Sokol, ale sociálně-demokratické Dělnické jednoty se proti tomu postavily. Doufejme, že i oni uznají, že by to byl nesmysl zbavovat se jména tak dobře známého už v celém kulturním světě.

Už bylo také rozhodnuto, že budoucí slet bude konán r. 1948. Je to rok několika důležitých jubileí, zejména sté výročí zrušení roboty. Už se ustavil i americký odbor sletový — předsedou je br. Struppl — a mně uložil, abych sokolskou Ameriku o sletových přípravách informoval.

Naše veřejnost, zejména sokolská, naopak ovšem touží vědět něco o svých krajaních amerických, jak žili za války, jak se účastnili celého světového zápasu, a jak si žijí nyní a jak zejména žije naše ame-

rické Sokolstvo. Dostanu-li dost zpráv od našich čtenářů, rád z nich budu potom informovat čtenáře zdejší. Své zprávy (stačí i výstřižky z novin) pokud nejsou určeny Československé obci sokolské, pošlete laskavě na mou adresu: Karel Bíma, Praha VIII., Na Rokytce 1341. Dopis, který poslala sestra Welclová, jsme v poslední schůzi amerického odboru čtli všichni s největším zájmem.

A nejlíp by bylo, kdybyste se všichni do staré vlasti teď vrátili a kdybyste svých bohatých životních zkušeností využili k rozkvětu naší nové Československé republiky. Uvažujte o tom!

K. Bíma.

BRATR KAREL PRCHAL PÍŠE Z PRAHY.

(Dodání opožděno.)

V pátek 2. listopadu odletěl jsem v Liberatoru z Londýna a za 4 hodiny byli jsme již na ruzyňském letišti u Prahy. Hned v sobotu ráno šel jsem do Tyršova domu. Velká část sokolských budov je obsazena vojskem. Na schodišti mne zahlédl a poznal jeden z vrátných z bývalého hotelu v Tyršově domě. Zavedl mne k br. Kudelovi, který býval správcem budov dříve a je jím opět. Byl v koncentračním táboře, ztratil mnoho na váze a špatně nyní slyší. Dovedete si představit, co pak bylo vyprávění a otázek. Někteří z činovníků Sokolské obce se z koncentráků vrátili, ale většina jich ty hrůzy nepřežila. Ptal jsem se na br. Jana Pelikána. Mrtev. Br. Guttman — mrtev. Br. Jindra Vlček zemřel hned v r. 1939, ještě před zábořem republiky. Téhož dne navštívil jsem br. Štrupla. Byl tam také Vacík a red. Šetena. V neděli nato setkal jsem se s dr. Křovákem. Šel jsem na Staroměstské náměstí. Trosky radnice působí strašně smutným dojmem. Na náměstí jsou některé starobylé budovy vyhořelé, jiné rozstřílené. Na chodnících a ulicích je dosud vidět, kde byla dlažba vytrhána a kde stály barikády. Mnohá místa, kde padli bojovníci v pohnutých dnech květnových, jsou okrášlena květinami. A padlo těch našich hrdinů hodně. Kolem těch míst chodí lidé s obnaženou hlavou. Jel jsem na Vinohrady. Odtud lze lépe přehlednouti, jak byla Praha poškozena ve dnech květnových a za únorového náletu Američanů. Je však opravdu překvapující, jak rychle se vše opravuje. Později popíši důkladněji, jak na mne Praha zapůsobila. V pondělí 5. listopadu ráno šel jsem do Tyršova domu, kde pro mne zatím upravili velmi pěkně úřadovnu č. 33.

Noviny přinesly zprávu o mém příjezdu a tak mám na pilno — plno návštěv, telefonů, dopisů. Delší rozhovor měl jsem s br. Kepplem, který byl také přes pět let v koncentračním táboře. Náčelník br. Kavalír přišel mne požádat, abych promluvil v Pražském Sokole. Z Brna přijel mne pozvat vzdělavatel Obce br. Krejčí. Přišla deputace z Podmoklí, z kraje, kde byli Němci. Žádali, abych mezi ně přijel a promluvil. Dle možnosti vyhovím a na cestě zastavím se v různých obcích a jednotách. Nejdůležitější bylo setkání s br. Truhlářem, který za mnou přijel z Poděbrad. Nedávno oslavilo Sokolstvo jeho 75. narozeniny. Nemohli jsme oba promluvit. Objal mne a slzy mluvilý výmluvněji než slova. Teprve když jsme oba překonali dojmů, vrátila se nám řeč. Hovořili jsme přes dvě hodiny. Činil jsem si poznámky a později o tom něco napíši. Br. Truhlář prožil a překonal šťastně všechny hrůzy koncentráku. Ukrýval se často v hromadách mrtvol, než byly odvezeny a spáleny. Má stále mladou sokolskou duši a je ku podivu svěží i tělesně.

Hned v pondělí 5. listopadu byl jsem na schůzi Amerického odboru Sokolské obce. Den poté vzal mne starosta Obce, br. Ant. Hřebík, na rozhlas, kde zachytili na desku můj pozdrav. Dle možnosti vyhovím jejich žádosti, abych si pro rozhlas připravil několik dalších věcí. Téhož dne večer zúčastnil jsem se s br. Hřebíkem, jeho paní a náčelnicí sestrou Provazníkovou oslavy 28. výročí sovětské revoluce. Oslava konala se v Lucerně. Mluvil gen. Ždanov, přítomen byl ruský velvyslanec a ruští vysocí důstojníci. Prahou kanaly se proudy s lampiony, vypálen byl skvělý ohňostroj. V neděli 11. listopadu v 8 hod. ráno jel jsem s br. Hřebíkem a sestrou Provazníkovou do Motola, kde otvírali první novou sokolovnu v republice. Zarazil jsem první hřeb do žerdi jejich nového praporu a můj projev byl velmi krásně přijat. V úterý 13. listopadu byl jsem na ministerstvu zahraničí.

Další program: 15. list. jedu do Plzně. Pozvalo mne město, župa, jednota a ředitelstvo Plzeňského pivovaru. 17. list. přednáším spolu s Vojtou Benešem v Tyršově domě. Na 20. list. pozvalo mě město, župa, jednota a přátelé U.S.A. (mají zde na 7,000 členů) do Budějovic, na rozloučenou s armádou USA. 22. list. (v den amer. posvícení) jedu s Vojtou Benešem do Brna. 24. list. mám mluvit na valné hromadě Sokola Pražského. Přednáška, kterou budu mít v Tyršově domě 17. list., bude vydána co nejdříve tiskem. Navštívil jsem již také

schůzi Župy zahraniční, kam mne uvedl br. Plánička. V republice je nyní jen jeden rozhlas a proto kdekdo slyšel můj pozdrav. Dostal jsem pak celou spoustu dopisů. Mezi nimi byl i dopis od br. F. Klimeše, jenž býval starostou župy Podtatranské v Liptovském sv. Mikuláši. Vypisuje, čím prošel a jak byl zničen. Přiložil dopisy pro ses. Dankovou a br. Jarku Jelínka. Musím odpovédět četné dopisy a proto pro dnešek končím. Nazdar!

Karel M. Prchal:

POHLED NA PRAHU A ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKU.

Stojím vysoko nad Prahou, hledím s letenských plání dolů na sta pražských věží a ptám se s vámi, se svými milými čtenáři: Jak to tam asi vypadá? Je to tatáž Praha, již jsem opouštěl po dnech slavného sletu v roce 1938?

Je listopad, podmračený, a Praha v řídkých mlhách. Jen Vltava je dobře viditelná, Národní divadlo, stánek, který vystavěl "národ sobě" ve dnech velikých nadějí a z hloubi doráží šum a hukot velkého osvobozeného města, kterým ještě nedávno šla smrt a hřměla děla.

Už tehdy, když jsem se blížil k ruzyňskému letišti, šel mým nitrem podivný pocit. A když jsem stanul po letech, ve kterých národ ztratil desetitisíce svých nejlepších dětí a synů, na půdě zbrocené slzami a krví, chvil jsem se a mé srdce tak divně bilo. Znovu na půdě své domoviny! Jaký pocit a jaká chvíle! Na ni se v životě nezapomíná a oko se těžce brání dojetí.

A nyní je Praha pode mnou a její tepny zase svobodně bijí. Na vlastní oči se již brzy nato přesvědčuji, jak rychle se odstraňují stopy po spojeneckých náletech, po bojích a barikádách. Tu a tam ještě rozvrácená dlažba, těžké žulové kostky, z nichž odhodlaná ruka Pražanů stavěla a potom vlastní krví polila barikády, na něž padaly střely německých vrahů a zbabělců s pražských vikýřů, střech i germánských letadel.

Jdu ulicí a maně a v hlubokém smutku smekám. Tady je květy obložený hrob na otevřené ulici a při zdi domu, pod nimž nalezl svou smrt obránce barikády. Nad některými hoří světélko, nad jiným stojí smutkem zlomené dítě. A lidé, kteří jdou kolem, sklánějí se a smekají ve svém shonu za chlebem a povoláním.

Na lidských tvářích je pět strašných let ponížení, hladu a utrpení bolestně patrné. Tváře bledé a vpadlé, postavy povadlé a mnohdy shrbené, v očích stále ještě mnoho

smutku. A je to zlé zvláště u starších, kteří se své skývy chleba obětavě vzdávali pro své děti. Ten pohled je snad ze všech nejbolestnější.

Opodál jezdí tramvaje a jsou po celý den plny. Ráno, v poledne a ještě více za večerních hodin jsou ověšeny jako roje na nich usedlé. Tramvaje jezdí s pravidelnou přesností a jsou jediným dopravním prostředkem hlavního města. Za tři centy možno jet na vzdálenost téměř 14 km. Vozy jezdí ovšem pomalu, elektrická síť je přetížena a tak se do kopce sotva vlekou. Ale z jejich oken se dívají Pražané, stále ještě rozzáření pocitem svobody, jejíž nesmírnou cenu pochopili i ti, kteří ji dříve snad dosti nechápali.

Aut jezdí Prahou málo. Není benzinu a jen vojáci její pro svá auta získávají. Mnozí z nich jsou širokolící sovětsí vojáci dobrušedných pohledů. S Prahou se skamarádili a neradí se s ní budou loučit.

Velká část aut, zvláště nákladních, jezdí na dřevoplyn nebo svítiplyn. U nádraží stojí několik drožek, ale chvilku jen, stále jsou zaměstnány. Proti minulosti se jezdí vpravo, reforma, již dali Praze Němci.

Vlaky jsou v pravém smyslu přeplněny nejen v sobotu a v neděli, ale po celý týden. To proto, že dávky chleba a životních potřeb jsou značně malé a mnohým rodinám, které nemají práva na zvýšený příděl, prostě nestačí. Pospíchají proto den co den z Prahy, obcházejí vesnice a statky a doplňují své příliš chudé zásoby.

U pekařských obchodů jsou dlouhé fronty čekajících, trhy však a obchody jiného druhu jsou hodně prázdné. Je mnoho, příliš mnoho peněz, ale prodávat a kupovat není co. Těžkou ranou řádné výživy je žalostný nedostatek masa a zvláště tuků. Oběd v restauraci může si koupit jedině host, který si sebou přináší stravovací listky. Volné jsou jen brambory, polité různými omáčkami.

Bloudí-li oči po oknech činžovních domů, marně hledají záclony, pýchu pražských hospodyní. Za šest let války setlely a okna hledí temnými otvory do ulic.

Ale smutku pro to není. Radio co chvíli vyhrává nádherné směsi národních písní, kavárny a biografy jsou vyhledávány jako v Americe. V Národním divadle — zlaté kapličky — hraje se opera i činohra a také řada dalších divadel svítí do tmavých večerů vesele rozžatými světly.

Skladiště kulis a divadelních rekvizit scény Národního divadla bylo na neštěstí zničeno při onom náletu, který zahubil život vzácného chcažana, generála Dr. Ludvíka

Fishera, manžela paní Klary Fisherové, dcery našeho drahého Josefa Čermáka.

Bývalé německé divadlo vedle Wilsonova nádraží se nyní jmenuje Divadlem 5. května. Ale sochy, kterou postavili američtí krajané svému velkému prezidentu Woodrow Wilsonovi, té již tam není. Byla hned v prvních dnech války, již Germáni Americe prohlásili, stržena. Slyšel jsem o tom vypravovati podivuhodnou příhodu: Dálo se to za svitu reflektorů a byli k tomu barbarství nakomandováni i pražští hasiči. Pražané přihlíželi jen z veliké dálky. Němci snad doufali, že socha se při pádu přerazí, ale čekali marně. Presidentova socha padla dolů na hlavu, odrazila se a na dlažbě se znovu postavila. I na Němce to působilo přímo strašidelně a neradi se k tomu aktu i ve vzpomínkách vraceli.

V politickém smyslu projevil se československý lid velmi rozumně. Vytvořil 4 strany, národně sociální, sociálně demokratickou, lidovou a komunistickou, které spolupracují v jednotě a vnitřním míru. Té jednoty jest naprosto třeba. Doba je dosud zlá a spolupráce je jediná cesta k lepším dnům. Věří se, že příští rok přinese i více chleba i více vnitřního uspokojení ze získané svobody.

Všecku politiku provází zajímavý zjev. Staří byli vytlačeni z politiky. Nejdůležitější ze strany sociálně demokratické, jejíž vůdcové, zkušení a vzdělaní lidé, byli nahrazeni mladými a zdá se, dosud politicky málo zkušenými elementy. Bude brzy patrné, zdali tento zjev je k dobru nebo nevýhodě mladé republiky. Bojím se, že věčnost není právě velikou ctností našeho národa.

Rád bych se ještě několika slovy zmínil o Sokolstvu. Je od prvních květnových dnů v pilné práci a bratrské činnosti. Sokolovny ožily a ožila stará víra ve velikost Tyršovy ideje. V čele stojí starosta obce Dr. Ant. Hřebík, jeho náměstkyně Dr. Karel Šauer, Dr. Frant. Bláha a Dr. Zdeněk Bažant, náčelnictvo M. Provazníková, náčelník Dr. Mir. Kavalir, vzdělavatel Ant. Krejčí, jednatelé Evžen Koppl, Dr. Fr. Beneš, Dr. Jan Hiller a dále tajemníci ČOS ses. Zdzámpová a Dr. A. Mašátka a další činitelé. Nezapírají, že první nesnáze a obtíže byly strašné a ani dnes že nejsou ještě překonány. Sokolstvo začínalo s prázdnými dlaněmi. Pomoc, které je již nutně třeba a kterou sokolská Amerika pro Sokolstvo chystá, bude Československé obci sokolské hotovým požehnáním. Neboť z tělocvičen byly zachráněny jen holé zdi. Tyršův dům na Malé straně není ještě

pro Sokolstvo celý uvolněn. Značná jeho část je dosud zabrána vojenskou správou, která až do ruského odchodu z republiky zápasila s nedostatkem vhodných budov. Bronzová socha Dr. Miroslava Tyrše na nádvoří domu je zničena. V knihkupectví není téměř sokolských knih a literatury.

Všechno, jako říši nepřátelské, bylo vhozeno do stoupy.

S dojetím jsem naslouchal, když mi bratři a sestry vypravovali, jak byly v rodinách uchráněny a ukryty slavné sokolské prapory a památky, vzácné sokolské tisky a listiny. Tak byla uchráněna celá knihovna jednoty pražské, Sokola Pražského, knihovna, již po stránce sokolské nebylo rovno v celé republice. Obec sokolská zachovala si také své drahocenné prapory, věnované presidenty T. G. Masarykem a Dr. Ed. Benešem a převzala je při slavnostním holdu Sokolstva p. presidentovi znovu do svých rukou.

Sokolstvo celé republiky se těší na chvíli, ve které znovu bude vztyčena Tyršova socha, Tyršův pomník na nádvoří Tyršova domu. Z celé republiky docházejí již do Prahy darované zásilky barevných kovů, aby symbol Sokolstva a jeho nejvyšších ideálů, krásný junák a sokolský vůdce znovu byl postaven do čela sokolských řad, aby se Československé Sokolstvo znovu za ním vydalo do krásné, veliké sokolské budoucnosti.

Karel M. Prchal:

SOKOLSTVO VE STARÉ VLASTI.

Sokolstvo v Československu obnovilo sice svou činnost hned v prvních dnech mírových, ale ani dnes — po půl roce — není možno považovat tuto práci za pravidelnou. První překážkou je nedostatek sokoloven. Byly za války všechny téměř obsazeny německým vojskem a zničeny, zařízení rozkradeno do té míry, že je v krátké době do žádoucího stavu uvést není prostě možno. Úpravě sokoloven se věnuje tedy péče především, a poněvadž není ani dostatek odborných sil ani peněz, vykonávají většínou bratři a sestry potřebnou práci sami.

Bylo potřebí jejich práce i jinde. Pomáhalo se na př. celými výpravami na žních. Významnou manifestací mělo Sokolstvo 21. října, kdy byly zastaveny všechny tělocvičné a sportovní podniky a Sokolstvo se dalo k dispozici všude, kde jeho práce bylo zapotřebí, zejména u Československých drah.

Následky strašné války se jeví ovšem i v jiných oborech sokolské práce. Tak na příklad z nedostatku papíru nemůže se vy-

dávati ještě žádný řádný časopis. Jsou tu jen malé náhražky na výpomoc. ČOS. vydává tiskem jen své "Pokyny", pět pražských žup dohromady malý list "Pražské Sokolstvo", některé větší mimopražské jednoty jen oběžníky. V míru mělo jen sokolské ústředí asi devět svých časopisů.

Válka způsobila nejen škody hmotné, ale i nemalé škody mravní. I Sokolstvo bylo nuceno provádět ve svých řadách očistu od členů, kteří se za války národní věci zpronevěřili. Byly za tím účelem zřízeny ve všech větších jednotách čistící komise, které — bohudík — mnoho práce neměly. Procento těch, kteří se zpronevěřili, je opravdu velmi malé. Není však malé v druhých vrstvách národa. Novinami prošla zpráva, že je jich na 300.000. To ovšem již není malíčkost. V mnohém z těchto případů jde o smíšená manželství.

Vážnou škodu mnohým jednotám přinesly nové socializační zákony, podle kterých byly znárodněny i biografy. Ty byly totiž sokolským jednotám velmi vydatným zdrojem příjmů. A bez peněz se těžko žije i sokolským jednotám.

Sokolstvo v Československu nezapomíná ani na své oběti. Zvláště význačným způsobem bylo vzpomenu to ztráty starosty ČOS, br. dr. Bukovského, a náčelníka ČOS, br. dr. Pechláta. Zato radostným dnem byly 75. narozeniny br. starosty Truhláře, který byl celou válku vězněn v koncentračním táboře. Československá obec sokolská mu věnovala Myslbekovu hlavu Jana Žižky z Trocnova.

Sokolstvo nezapomíná ani na vdovy a sirotky po našich umučených bratřích. Do konce října se na podporách sešlo přes 6.000,000 Kč.

Svou vděčnost k prezidentovi republiky br. dr. Benešovi projevil Sokolstvo velkým holdem, pořádaným 30. září na hradě Pražském. Zúčastnilo se ho nejen všechno Sokolstvo pražské, ale i z dalekého okolí.

O domácím odboji se sbírají doklady v jednotách, doklady o dnech revoluce, sbírají se vzpomínky z koncentračních táborů, památky, fotografie a pod.

Mnoho starostí je s přípravou sloučením Sokolstva s druhými tělocvičnými a sportovními organizacemi. Byly vypracovány organizační a ideové zásady nové jednotné organizace tělesné výchovy a podrobně projednány všechny stránky budoucího tělocvičného života v republice.

Také XI. sletu všesokolskému, připravovanému na rok 1948, se teď již věnuje mnoho času a práce. Je to vidět už z pouhého výpočtu sletových odborů. Ustaveny

byly tyto odbory: biografický, dopravní (oddělení pro dopravu železniční, pro dopravu motorovými vozidly, elektrickými drahami, pro dopravu leteckou a po vodě), finanční odbor, hospodářský, hudební, pomocný, zdravotní, pořadatelský (oddělení pro přípravu sletových slavností, oddělení pro službu pořádkovou, propagační, scénový, stavební, stravovací, obytný (oddělení pro ubytování hromadné a oddělení pro ubytování hotelové, soukromé), umělecký odbor, výstavní, zdravotní, zpravodajský (oddělení tiskové, informační, rozhlasové a oddělení pro sledování sletových zkušeností), a dále americký odbor, slovan- ský odbor a cizinecký odbor. Už jen tento výčet odborů stačí, abychom viděli, jak velká práce Sokolstvo očekává.

NAŠE ROVY ...

JAN GAJDOŠ, MISTR SVĚTA V TĚLO- CVIKU, ZEMŘEL.

Zdrucující zpráva, že br. Jan Gajdoš zemřel, došla do Spojených Států. Zemřel po návratu z koncentračního tábora, kam byl odvezen s řadou našich pracovníků. Velmi malé procento z nich přišlo zpět na živu, a z nich již mnohý nedočkal se konce roku.

Jan Gajdoš byl mistrem světa v tělocvi-
kú. Na mezinárodních tělocvičných zá-
vodech federace v roce 1938 závodil v čl.
družstvu oproti 7 družstvům. Byli to: Po-
láci, Belgičané, Jugoslávci, Švýcaři, Fran-
couzi, Lucemburčané a Bulhaři. 15.000 di-
váků na Masarykově závodisti přihlíželo
závodům ve dnech 30. června a 1. července.
Byli tam sestry a bratři z amerického
družstva a Gajdoš nám byl nejznámějším
závodníkem, protože jsme jej znali z ná-
vštěv v Chicagu, a po každém jeho vý-
konu jsme jásali. V čl. družstvu, po prvé
oblečeném v bílých úborech, byli bratři:
Sládek, Hrubý, Löffler, Gajdoš, Novotný,
Tintěra, Petráček a Hudec. Závodilo se
na hrazdě, bradlech, kruzích, koni na šir,
v prostných, a tím byl skončen závod první
den. Druhý den bylo pokračováno v pře-
skocích koně na dél, skoku vysokém, vrh
koulí, běh 100 metrů končil závod. Po
odečtení bodů nejslabších závodníků byl
výsledek šestičlenných družstev tento: Če-
choslováci 806 bodů čili 89 procent, Švý-
caři 791 bodů čili 87 procent, Jugoslávci
741 bodů čili 82 procent. Mistrem světa se
stal náš Jan Gajdoš, který získal 138 bodů
čili 92 procent. 1. července byl konán slav-
nostní večer pro závodníky a soudce v
obecním domě. Za přítomnosti všech závod-
níků, soudců, zástupců zahraničních svazů,
úředních osobností a hostů prohlásil p.

Huguenin výsledky a odevzdal družstvům 1 jednotlivcům ceny a dary. Nezapomene-me nikdy, jaký dojem na nás učinila pravice br. Gajdoše, když jsme si s ním potřásli na vítězství. Byla ta jeho ruka tak tvrdá, že jsme měli dojem, že na místo kůže držíme prkno, a Gajdoš nám ukazoval ruku, která byla jeden mozol od špičky prstů až k zápěstí. Při průvodu sokolským Prahou šli jsme v družstvu americkém mezi prvními a po ukončení na Staroměstském náměstí znovu jsme viděli družstvo ČOS v jednom celku. Gajdoš držel krásnou kytici a byli jsme na něj hrdi. Svoje vítězství si zasloužil a měli jsme z něj radost.

Jan Gajdoš již není mezi živými. Pobyt v koncentračním táboře zlomil jeho zdraví a těžší ránu snad Janu Gajdošovi nemohl nikdo zasadit, neboť jako profesor tělocviku věděl, co znamená zdravé tělo a zdravý duch. Dokonal, ale jeho jméno bude dlouho mezi námi. Seznam vlastenců, jež položili život, je o jedno jméno větší. Čest budiž jeho památce!

JAROSLAV CIHLÁŘ MRTEV.

Na štědrý den, 24. prosince 1945, dodýchal a dohrál svoji poslední úlohu dlouholetý člen Sokolské Jednoty Blesk, její starosta po 12 let, hybná síla v její činnosti administrativní, vzdělávací a hlavně dramatické. Pěvec, básník, malíř, hudebník; a jistě mnohý z bratrů, delegovaných na sjezdy Sokolstva, se pamatuje na jeho zvonivý, rozvážný hlas. Vzalo by to stránky vyjmenovat a vystihnout ten všechen talent Jar. Cihláře. A mnohem obratnější péro, než je moje. Vynikl hlavně jako herec a představitel mnoha osob, úloh, někdy pro poučení, jindy jen pro požitek, ale vždy sloužící jednomu účelu: zadržet ten neúprosný příval, který zdrtí a pokryje ducha a řeč našich otců a praotců nadobro.

Br. Jar. Cihlár se stal členem S. J. Blesk v Baltimore r. 1907, brzy po příjezdu do Ameriky a hned od začátku členství se podílel na práci, nutné k rozkvětu i prospěchu Jednoty Blesk i sokolství vůbec. Ale i širší obecenstvo si rádo přišlo poslechnout jeho podání rolí, ať vážných neb komických na našem jevišti. Tak nejenom S. J. Blesk utrpěla v předčasném obchodu Jar. Cihláře ztrátu dnes nenahraditelnou. I národ ztrácí věrného syna. Ale postavy, jako zemřelý Jar. Cihlár, se nezapomínají. Jemu bude zachována dlouhá a vděčná paměť.

Narozen 21. dubna 1884. Zemřel 24. prosince 1945. Zpopelněn 23. prosince 1945.

Jos. Bílek.

BRATRA VÁCLAVA ŠEDIVCE NENÍ JIL VÍCE.

V pondělí 17. prosince 1945 osířela st.-louisská sokolská jednota úmrtím svého sokolského starešiny a snad nejstaršího člena Americké obce sokolské, br. Václava Šedivce ve stáří 86 roků, z čís. 2720 Allen Ave. Bratr Václav Šedivec byl členem naší sokolské jednoty plných 68 roků a za tu dobu zastával snad veškeré úřady v sokole. Byl jejím starostou a též i náčelníkem a před lety vedl svoji vlastní čet, sestávající pouze z jeho synů. Byl nadšeným sokolem až do posledního dechu a přítomen byl, třeba že velice zesláblý, při našem posledním veřejném cvičení. Byl činným až do svého 80. roku a proto jsme mu říkali "náš dědeček" a jeho věrné, družce "babičko". Byl naším symbolem, byl naším "Tyršem" a z něho jsme vždy čerpali nových sil k práci další na poli sokolském a proto jej zajisté my sokolové budeme tak postrádati, avšak jeho světlá památka stále nás povede až k metám nejvyšším. Mimo práce v sokole br. Václav Šedivec byl též činným v našich podpůrných spolcích a dlouholetým členem ředitelstva Národní síně a byl již na jejím stavebním výboru co mladík, když tato se stavěla. Narodil se ve Vídni 12. října 1860 a do Ameriky přijel se svými rodiči ve stáří 5 roků, avšak v srdci vždy zůstal dobrým českým vlastencem a se svou manželkou velice štědře podporoval první, tak i druhou osvobozenkou akci. Roku 1877 vstoupil do Sokola, který byl na 10. a Geyer Ave., ve dvou světnicích. Roku 1882 oženil se se sl. Marií Jeřábkovou, s kterou pak vychoval četnou rodinu synů a dcer a rád vzpomínal, jak při jednom veřejném cvičení byla jedna celá četa, která se skládala z otce a synů téhož. Po několik let byl knihovníkem jednoty, máje knihovnu ve svém vlastním bytě. Dále náčelníkem, cvičitelem a zastával po celý svůj plodný život snad každý úřad v jednotě. Roku 1894 byl přijat do policejního sboru města, kde roku 1899 byl povýšen na seržanta. Po úmrtí své manželky oženil se podruhé a šťastně, s vdovou a též sokolici, pí. Antonií Jeřábkovou, se kterou ztrávil přes dvacet pět roků utěšeného stáří. Oba žili v stejných ideálech a to činilo jejich život tak sladkým. Mimo jeho milé manželky, sestry Antonie Šedivcové, babičky nás všech sokolů, neb st.-louisské Sokolice Vlasta založeny byly v domově její matky, zanechává zde dívky Eduarda, Louise, Josefa, Jiřího, Annu Tyrovou, Marii Novákovou, Cecilii Šedivcovou, Karla Jeřábka, Helenu Aby a Kamilu Stuerder-

manovou, kromě četného příbuzenstva. Pohřeb jeho se konal z Národní síně, vypravením pohrobního závodu p. Václava Moydella v sobotu 22. prosince 1945 a tělo odvezeno do missourského krematoria k zpopelnění. Při pohřebních obřadech sokolové v krocích u jeho rakve tvořili čestnou stráž, smuteční chorály zapěli pěvci Hlaholu a jménem jednoty promluvil slova útěchy starosta Jan Reiner a za řád Washington p. Václav Lerch. Zesnulý byl též členem řádu Washington č. 30, ČSA. Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast a zsnulému přejeme lehkého odpočinutí. Budiž čest jeho památce!

SOKOLSKÝ POZDRAV DO AMERIKY.

Draží krajané, sestry a bratři:

Dosáhli jsme našeho společně vytouženého cíle. Československá republika je opět svobodnou a její lid dospěl znovu důstojnosti rovných mezi rovnými. Používáme šťastné okolnosti, abychom Vás, československý sokolský lide, co sokolští starostové společnými slovy pozdravili a vyjádřili upřímnou radost nad šťastným výsledkem našeho společného úsilí. Vyplynul ze společenství krve, srdce i mysli. Z bratrství ducha, soustředění vůle i síly. Bolest a utrpení československého lidu ve staré vlasti prožívali jste ve stejné míře i Vy za mořem. Naše starosti, byly také Vašimi starostmi. A když hledal náš národ oporu, našel ji u Vás, draží američtí krajané, sestry a bratři. Náš vzájemný vřelý stisk dlaní necht' symbolisuje naši jednotu těla i ducha. My zde ve staré vlasti tlumočíme náš bratrský vděk za všechno, co jste pro naši zem i budoucnost československého lidu vykonali. Zvláště Vás, sokolští bratři a sestry celého Svazu československého Sokolstva v Americe, zdraví Československá obec sokolská v Praze, děkuje a nezapomene. Víme, co Sokolstvo v Americe pro náš národní odboj vykonalo, a vděčíme Vám všem, kteří jste se o to zasloužili. Jsme hrdi na své americké sokolské bratry a sestry. Skláníme se před jejich oběťmi. Sokolstvo ve staré vlasti neklamalo. Těžké jeho ztráty, vzniklé z plnění národní povinnosti, tisíce popravených, umučených, mrtvých, z kázní a táborů zmračených a onemocnělých bratří to dokazuje. Naše budoucnost je ale zajištěna. Zabezpečí a utvoří ji naše mládež. Pro její lepší a svobodný život jsme se bili, ji chceme zde věnovati všechnu svoji lásku a péči. Věříme, že i u Vás budete mít svou mládež stejně rádi a že ji nepřestanete připomínati rodnou zem. Třeba malou a chudou, přece velkou a krásnou v našich

i Vašich srdcích! Přijímáme příslib Vašeho bratra starosty za Vás a děkujeme Vám. Radujeme se také z jeho ujištění, že československá Amerika nám zůstane vždy věrnou a stejně sokolskou jako dosud. Radujeme se ze zpráv, že již nyní připravujete svoji velikou účast na XI. všesokolském sletu v roce 1948 v Praze a početnou návštěvu naší drahé společné vlasti. Našemu společnému úsilí Nazdar!

Dr. Antonín Hřebík,
starosta Čsl. obce sokolské.

Karel M. Prchal,
starosta Svazu Československého
Sokolstva v Americe.

DO DALŠÍ SOKOLSKÉ PRÁCE.

Ve dnech 15. a 16. prosince 1945 zasedal v Praze v Tyršově domě výbor ČOS, nejvyšší organizační složka sokolská. Na pořadu jednání byla řada bodů, které mají velký význam pro další sokolskou práci. Schůzi, které byli přítomni v plném počtu zástupci všech sokolských žup, zahájil a řídil starosta ČOS Dr. Ant. Hřebík. Na zahájení bylo vzpomenuo činovníků sokolských, kteří zemřeli v době uplynulší od poslední schůze výboru, mezi nimi především prof. Jana Gajdoše, Dr. Drbala, J. Důrycha a j. Po obsáhlé zprávě o sjednocování tělesné výchovy byla provedena obsažná rozprava a jejím výsledkem bylo usnesení výboru ČOS ke sjednocení.

Projev výboru ČOS.

Výbor Československé Obce Sokolské, složený ze zástupců všech sokolských žup, vzal ve své schůzi 15. a 16. prosince t. r. na vědomost zprávu o sjednocování tělesné výchovy. Vyslovuje svou nespokojenost, že tělesná výchova nebyla dosud sjednocena a odsuzuje všechny snahy a zásahy, které sjednocení znemožňují.

Sokolstvo zaujalo ke sjednocení tělesné výchovy od počátku bezvýhradně a upřímně kladný postoj. Věrně zásadě Tyršově, že "naše věc není pro strany, ale pro národ veškerý", stálo vždy na stanovisku, že tělesná výchova má být nestranickým pojetím celého národa. Proto také se Sokolstvo postavilo od prvního dne květnové revoluce poctivě do služeb sjednocení tělesné výchovy, poskytlo jí vše, co za osmdesát let svojí práce vybudovalo, a pracuje pro ni oddaně a nezištně stále. Dlouhým jednáním o sjednocení utrpělo však těžké škody, které se vzětšují každým týdnem dalších průtahů.

Tyto škody postihují celou Československou tělesnou výchovu, neboť nejsou vyváženy žádnými zisky na jiné straně.

Národ stojí před XI. všesokolským sletem. Sokolstvo u vědomí plné odpovědnosti před národem a světem za zdar tohoto XI. všesokolského sletu v roce 1948 a za další rozvoj tělesné výchovy nemůže déle snášet tento neutěšený stav, způsobený průtahy, které nezavinilo.

Proto výbor Československé Obce Sokolské rozhodl, aby ČOS rozvinula dnem 1. ledna 1946 samostatnou činnost v plné šíři a hloubce, nebude-li do té doby dobrovolnou dohodou uskutečněno úplné sjednocení tělesné výchovy.

Tímto rozhodnutím nemění však Sokolstvo ničeho na svém dosavadní stanovisku a bude dále pracovat pro organické sjednocení veškeré tělesné výchovy v jediný neustranický celek, jehož ideovým základem budou Tyršovy zásady, zásady demokracie a socialismu.

Sokolstvo věří, že v tom nalezne podporu všech, jimž opravdu záleží na blahu národa a státu.

Pro tělocvičnou činnost bylo rozhodnuto, aby zákonné přestupovaly do dorostu pravidelně v 13 letech a aby dorostencům bylo umožněno vypomoci v cvičitelské činnosti účastí na pomahatelských školách a zkouškách. Pro oba cvičitelské sbory mužů i žen byly dány pracovní směrnice přijetím navrhovaných rozvrhů činnosti jak pro rok 1946, tak i pro další roky až do XI. všesokolského sletu v roce 1948. Výboru byly také předvedeny návrhy na změnu cvičebních úborů a na opatření výletních a pracovních krojů pro všechny věkové složky. Návrhy byly v podstatě schváleny. Podrobnosti budou upraveny dodatečně.

Ve věcech organizačních se výbor usnesl na několika zásadních rozhodnutích o svolání valného sjezdu, o výkladu stanov při přijímání nových členů a o povinnostech nových členů v čekací lhůtě.

Usnesení výboru Československé Obce Sokolské ze dne 15. a 16. prosince 1945.

I.

Výbor ČOS se usnáší, aby ve vhodné době byl svolán předsednictvem ČOS valný sjezd ČOS.

II.

Výbor ČOS znovu připomíná sokolským jednotám výklad par. 4 stanov: za členy sokolských jednot se přijímají občané nejméně 18 leti, národnosti Slovanské, kteří svým smýšlením a jednáním jak ve veřejném, tak i v soukromém životě podávají dostatečnou zárukou o svém národním smýšlení a přesvědčení, jakož i o své mravní bezúhonnosti.

Členy sokolských jednot nemohou být lidé, kteří napomáhali fašismu a nacismu, nebo se jinak provinili proti národní cti. Par. 4, odst. 1 stanov jednoty zní: členem jednoty může být jen příslušník národnosti Československé nebo jiné Slovanské (muž i žena) nejméně 18 lety, mravně bezúhonný, který se sám přihlásí za člena jednoty a kterého jednota za člena přijme.

III.

Výbor ČOS ukládá sokolským jednotám, aby plnily svědomitě usnesení o půlroční čekací lhůtě nově se hlásících členů a o školách pro nové členy. Dále ukládá hlásícím se členům účast na pravidelném cvičení, čekací lhůta, která může být zkrácena jen při přestupu z dorostu. Kdo nesplní cvičební povinnost aspoň z polovice, nemůže být za člena přijat.

Současně se zasedáním výboru ČOS byl v Bratislavě sjezd sokolských pracovníků na Slovensku. Výbor ČOS poslal této schůzi svůj srdečný a bratrský pozdrav a vzal na vědomost, že Sokolstvo na Slovensku telegraficky pozdravilo výbor ČOS telegramem, ve kterém zdůraznilo, že oběti, které Sokol položil na oltář vlasti, nás zavazují k další společné práci.

Výbor ČOS projednal otázku zestátnění filmu a usnesl se na projevu.

Výbor ČOS složený ze zástupců všech žup, jednal ve své schůzi 16. prosince 1945 o vývoji otázky zestátnění filmu a zjistil toto:

Předsednictvo ČOS a jeho někteří činovníci byli v poslední době napadeni články v denním tisku i rozhlasem a obviněni ze sabotáže pro své právní stanovisko k opatření v oblasti filmu. Výbor ČOS rozhodně odmítá tyto neodůvodněné jednostranné a z jediného zdroje vycházející útoky a nesouhlasí s opatřením ministerstva informací, která tvrdě zasahují do sokolského života a pro která před vydáním prováděcího nařízení k dekretu č. 50/45 Sb. není žádných důvodů. Sokolstvo jest bezpečnou zárukou, že až do splnění podmínek dekretu není třeba, aby ministr informací činil svými splnomocněnci přechodná opatření, nezbytná k zajištění provádění dekretu, zejména zabavováním sokolského majetku a jmenováním nových nesokolských vedoucích sokolských biografií. Proto výbor ČOS ukládá předsednictvu, aby se plnou vahou sokolského významu ve státě a pro stát postavilo proti všem jednostranným útokům a aby se zasadilo o novelisaci nevhodných prozatímních ustanovení zmíněného dekretu. Výbor ČOS lituje, že věcné prohlášení předsednictva ČOS k veřejným úto-

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Rídí Jarka Jelínek.

Sokolský cvičitel.

Ku zvýšení ruchu tělocvičného pomáhá řádný cvičitelský odbor v jednotě s náčelníkem, či cvičitelem v čele.

Stále ještě platí ten názor „většiny“ našeho členstva, že dobrý borec, neb závodník jest ten nejlepší Sokol, tudíž že může býti také tím nejlepším cvičitelem nebo náčelníkem. Tato záměna pojmů přináší mnohé jednotě trpké zklamání.

Dobrý borec, to znamená hoch, který svědomitě koná svoje povinnosti sokolské jako člen jednoty, cvičí pravidelně až dosáhne svoji pili, neb vrozeným talentem určitého stupně výcviku. Nemusí to však býti již cvičitel ani závodník. Jsou dobří borci, vedoucí družstva, kteří vzbuzují obdiv mezi svými bratry v tělocvičně, ale má-li takový hoch vystoupiti na veřejném cvičení, nebo na závodech, kdy jeho výkony posuzovány jsou jinými — nemůže z místa. Jest to jen nedostatek směrlosti a samostatnosti. Z takových borců nejsou dobří, aneb jistí závodníci. Takový borec není schopen vésti ani společná cvičení, bojí se něco vysvětliti, promluvit pár slov a pod. Těžko jej pak voliti za vedoucího celé jednoty.

Závodník sokolský v tom samém smyslu všestrannosti, né koničkář na tom, či onom nářadí, neb pouze skokan, neb vrlač, tot' výkvět sokolské těl. výchovy, který hájí čest své jednoty, župy, neb národa na závodech domácích, či jinonárodních, a jehož snahou je zvítězit, ne pro získání ceny, ale pro ten vyšší cíl, dobra celku.

Ale ještě ani takový závodník nemusí býti dobrým cvičitelem. Mnohý namítne, a proč by takový závodník, který dovede všechno ukázat, ač jej každý požádá, nemohl býti cvičitelem? Malé vysvětlení: Jsou závodníci, kteří přímo hrají na každém nářadí, ale nestarají se o to, jak ten, či onen cvik se jmenuje, jak sám se jej naučil, neb jak by jej naučil jiné, nestará se o záchranu, ba ani o cenu kterou vyhrál, stačí mu pouze to vědomí, že závodil a blahý pocit, že vyhrál. Jest to buď vrozená povaha, (hospodárnost) nebo sobeckost (egoismus). Takový nemůže býti cvičitelem.

Jsou zase závodníci, kteří rádi všechno vysvětlí a ukáží, mají i schopnost vésti družstva, ale jen sobě výcvikem rovné.

Dáti mu vésti slabší družstvo, neb dorost, žactvo, je mrzutý, v případě že cvičí společně, stále se ohlíží, co dělá družstvo vyšší a nestará se o družstvo mu svěřené. Jeho síla a energie nedopřeje mu klidu u slabšího družstva, hledá a touží stále po něčem těžším, po osobním zdokonalení a jak může utíká mezi sobě rovné. Takový snaživec není ještě zralý na vážný úkol cvičitele. Ten potřebuje dobré vedoucí ruky, která by z něho udělala buď dobrého borce, závodníka a možná že i cvičitele.

Cvichitel, tot' vychovatel a lékař těla i duše. Tak jako se rodí všestranní závodníci, tak se rodí cvičitelé. Všestranná soustava sokolská jest dnes tak obsáhlá, že býti dobrým cvičitelem znamená to mnoho. Každý nemá tu chuť a vytrvalost poznati veškeré ty odbory, vniknouti do soustavy tělocvičné, rozdělit si každý ten prvek, věděti, poznati jeho fyziologický význam, t. j. jak působí ten, aneb onen cvik na tělo dítěte, dorostence, ženy neb muže. A chce-li takový cvičitel vedle všech těchto znalostí fyziologie, anatomie, metodiky a t. p. vypsati na dobrého borce, po případě vrcholového závodníka, musí to býti neúmorná práce, zřeknutí se všeho, co u druhých sluje zábavou a svůj volný čas věnovati cele tomu.

Nahore uvedené možno vztahovati i na sestry.

Cvichitel nemusí býti vrcholovým cvičencem, nemusí umět ten, neb onen těžký cvik ukázat, jen když ho dovede vysvětliti, dát záchranu, nadchnout k něčemu borce. Jsou však dobří cvičitelé, kteří jsou dobrými borci, závodníky, vedou takřka celou jednotu, mimo toho pracují, jsou živitelé rodiny a p. Těch je ale pomalu. Ti táhnou nějaký čas, dokud mohou a pak obyčejně přepřepřování ještě s nevěděkem odcházejí. Takových si mají jednoty vážit, v případě onemocnění, neb nezaměstnanosti pomoci, zajistiti si je.

Bohužel, na to naše jednoty nedbají udržeti a ulehčiti hospodářské postavení lidem, které opravdu potřebují, a když — dají to někdy příliš znát, takže ne každý vydrží dlouho v takovém postavení.

Jen dobrý cvičitel, nejen borec, neb jen závodník může přivésti jednotu do výše

nebývalé a proto máme-li výběr, volme opatrně a má-li někdo tu dobrou vůli pracovat a je skryt, nepozván, necht' se hlásí sám, dobrovolně. A najde-li se stín mezi vámi, který by stěžoval práci cvičitele a je jich dost, netrpme to, rázně zakřikněte takové a na patřičném místě věc vyříd'te.

Ku cvičiteli má pohlížeti každý s úctou, neb jest to první po rodičích, který stará se

o zdraví svěřených dětí, neb dorostu. Škola se většinou stará jen o duševní vzdělání, ne tak o tělesné. Nelitujte peněz za vychování a vzdělání cvičitelů, jen v tom vězí záruka budoucnosti našich jednot a budoucího pokolení.

Tací budeme v budoucnosti v Sokole, jaci budou naši cvičitelé. — Nazdar!

Franta Chmelík.

O. J. KUDRNOVSKÝ:

Tělocvičné závody.

(Dokončení.)

Druhý důvod pro poměrný nezájem tělocvičných závodů v článku pod názvem "Tělocvičné závody" v prosincovém čísle Sokola Amerického, byl uveden jako — "celkový pořad závodu". Pro prozkoumání tohoto důvodu chtěl bych uvést několik předpokladů a námětů k možnému odstranění uvedených nedostatků.

První předpoklad: Tělocvičné závody neobsahují bojovný prvek amerických a anglických sportů a her. Bojovný prvek v tomto případě znamená utkání se soupeřem na závodě a měření výkonu jednoho protivníka protivýkonem druhého protivníka. V zápase na příklad, jeden zápasník útočí určitým chvatem, jeho soupeř máří tento chvat únikem aneb odchvatem. Podobně tak se děje i ve všech jiných sportech a hrách.

Včlenění bojovného prvku v tělocvičné závody bylo by do jisté míry docíleno změnou způsobu závodu tak, aby závodník nesoutěžil proti dokonalé předstávě provedení sestavy, ale přímo, jeden závodník proti druhému. Příklad: Ve finale závodu utkají se dvě družstva. V prvním kole kapitán a) družstva vyšle jednoho závodníka svého družstva, by svoji sestavou vyzval závodníka, který potom jest vyslán kapitánem b) družstva, aby výzvu přijmul zacvičením svojí sestavy. V druhém kole kapitán b) družstva by svým závodníkem vyzval a kapitán a) družstva by vysláním svého závodníka výzvu přijmul. V dalších kolech by si kapitáni své úkoly výzvy a přijmutí výzvy navzájem střídali. Při pětičlenném družstvu 5 kol by vystříдалo jednou všechny členy družstva. Za vítězství soutěžící dvojice, družstvo vítěze by získalo jeden bod. Obměna: Na místo závodu v sestavách jednotlivců závod by se mohl konati v sestavě pro celé družstvo stejné. Jiná obměna: Výzva nejenom sestavou, ale rovněž i nářadím.

Druhý předpoklad: Tělocvičné závody neobsahují míru společenského uznání úspěchu jiných sportů. Společenské uznání ú-

spěchu jest jedním z úhelníků základu, na němž oblíbenost jakékoliv činnosti jest budována.

Příčin tohoto nedostatku jest několik. Nejprve jest to velký počet závodů... v poměru k místu na závodě, času vymezování pro závody, počtu nářadí a počtu soudců. Soudobé závodění několika závodníků. Poměrně dlouhé trvání závodů. Velký počet druhů závodních. Timto sled pozorování jest značně rozptýlen a na jednotlivce ne-soustředěn. Za druhé, uspořádání závodě samotného; s přebytkem nářadí, židlí, stolů, z místa na místo přecházejících závodníků, pořadatelů. Přerušeni (někdy i delšího trvání) vzniklého výkonem soudců. Timto opět pozornost od jednotlivce jest odpoutávána a jeho ztotožnění s předvedením a výsledkem značně seslabeno.

Náprava zde by pozůstávala hlavně odstraněním naznačených příčin. Dále potom zavedením veřejného ohlašování výsledků, případného vysvětlení způsobu závodů, osobnosti závodníků a jiného. Uspořádání závodě tak, aby vyhovovalo v plné míře Tyršovým požadavkům krásy. Odstranění všeho nezbytného, od židlí až do soudců, mimo závodě do zákulisí závodě.

Třetí předpoklad: Vysoká pravděpodobnost v předurčení vítězů tělocvičných závodů. Všem nám jsou známy příklady, kdy jeden a týž závodník získává prvenství od roku do roku, kdy po léta nikdo jiný nemá naděje na vítězství. Jedině snad, když tento závodník pro stáří neb jiné důvody závodu zanechá. Toto zdá se býti jednou z hlavních příčin, proč závod v přeboru jest od roku do roku slaběji obelán.

Výzva a proti-výzva by i zde jistou nápravu získala. Rovněž tak občasná změna druhů závodních. Příklad: Jeden závod vypsán: 1. na hrazdě; 2. na koni na šíř; 3. prostných; 4. volleyball (tohotěz družstva). Jiný závod: 1. na bradlech; 2. na koni na dél; 3. šplhu; 4. běhu. A ještě jiný závod: 1. na kruzích, 2. na stole s pružným můst-

kem; 3. různosti; 4. basketball (tohotož družstva) atd., atd.

Čtvrtý předpoklad: Prvek sensace (povrchní hodnota) jest do značné míry vodítkem posudku sestav tělocvičných závodů. (Burácející potlesk deseti kolenotočů na příklad jest zde dokladem.)

Pro zajímavost uvedu jeden příklad, kde i soudce jest takto ovlivněn. Jeden závodník vysoké úrovně závodnické na všem nářadí vyjma hrazdy (pro krátkost jeho prstů), nebyl nikdy schopen splnit požadavek rozsáhlosti cvičebních tvarů sestavy. Jeho sestava obsahovala velvýmyk, přemet klikem a vzepření zákmihem na místo velkotoučů urovni jeho oddělení vyžadujících. Jako náhradu za toto, tento závodník umístil na začátek sestavy dvojný obrat ve svisu v předu u zákmihu a na konec sestavy přemet nazad zprosta s celým obratem do stoje na zemi. Bez ohledu na toto zá-

vodník po léta získával první cenu ve volné sestavě na hrazdě. Při nesouhlasu s tímto můj spolusoudce pravil: "Tato sestava zasluhuje prvenství pro samotný prvek "obratu ve svisu", moje vlastní zkušenost, kdy při pokusu tohoto jsem udeřil hlavou do hrazdy, dopadl na žíněnku jako bezvládný špalek, mě k tomuto tvrzení opravňuje."

Všeobecná výchova jak obecenstva, soudců, tak i výchova závodníků k náplni jest nezbytná. Zlepšení způsobu soudcování, vypracováním tabulek k ohodnocení volných sestav i jiných pomůcek, školením soudců a jiným.

Několik těchto úvah a námětů není pokusem úplného rozřešení tohoto obtížného problému. Měly by spíše sloužit k vyprovokování příslušných zájemníků a činitelů by úsilí jejich tímto směrem obrátili. Ku předu!

Pro dorostence i členy.

KUŇ NA DĚL BEZ MADEL.

Pokuste se nacvičiti:

Metý přednožmo. Z rozběhu odrazem levé na levé straně koně dohmatem pravoruč na hřbet.

1. Kolo přednožmo pravou do stoje na zemi (na levé straně koně, pravý bok u koně).

Poznámka: Po odrazu levonož opírajíce se o napjatou paži, přešvihujeme pravou nohu na levou stranu koně. Za nohou teprve dohmatujeme levou rukou před tělem. Odrážejíce se pravou paží přenášíme váhu těla na paži levou, při čemž pravá noha bez zastavení pokračuje v pohybu nazad a pod pravou rukou přes hřbet vrací se na levou stranu koně.

2. Opačně.

3. Kolo přednož. pravou s půl obr. v pravo nad hřbetem do stoje na zemi.

4. Opačně.

5. Kolo přednožmo pravou s celým obratem v pravo nad hřbetem do stoje na zemi (levý bok u koně).

6. Opačně.

7. Kolo přednožmo pravou s půlobratem v pravo do vzporu v předu na hřbetě.

8. Opačně.

9. Kolo přednožmo pravou s jeden a půl obratem v pravo do vzporu v zadu v sedle.

Poznámka: Provedení kola s jeden a půl obratem je totéž co s půlobratem v pravo do vzporu vpředu, ale bez zastavení pohybu, připojujeme k němu půlobrat v pravo kolem levé ruky do vzporu v zadu. Musí tu-

díž odraz pravoruč býti dostatečně silným.

10. Opačně.

11. Kolo přednožmo pravou s půlobratem v levo do stoje na zemi (na levé straně koně, zády ke koni).

12. Opačně.

13. Kolo přednožmo pravou s půlobratem do vzporu v zadu na hřbetě.

14. Opačně.

15. Kolo přednožmo snožmo v pravo s půlobratem do stoje na zemi (čelem ke koni).

16. Opačně.

17. Kolo přednožmo snožmo v pravo s půlobratem v pravo do vzporu vpředu na hřbetě.

Poznámka: Cvičení, která konáme opačně, konáme z rozběhu odrazem pravé nohy na pravé straně koně dohmatem levou na hřbet.

K těmto prvkům přidávati můžeme prvky další a tak sami tvořiti si sestavy. Ku př. 18. Kolo přednožmo s dvojnásobným obratem v pravo do výsedu přednožmo pravou na krk, před rukama (levá svislá).

19. Opačně.

20. Přešvih přednožmo snožmo v pravo s půlobratem v levo do vzporu vpředu na hřbetě — kolo přednožmo pravou s celým obratem v levo do vzporu v zadu na hřbetě a kolo únožmo levou s jeden a půl obratem v levo levoruč nad sedlem do stoje na zemi — pravý bok u koně.

21. Opačně.

Prostná žákyně I. třídy ku sletu župy Střední 1946.

Sestavila May Konečná.

I. ODDÍL.

Takt 4/4.

rozstup volný.

Základní postavení: stoj spatný, připažit.

I. 1. Předpažit, palce nahoru

2. připažit

3. podřep snožný, předpažit, palce nahoru

4. vztyk, připažit

II. 1. ruce v bok, hřbety opřené

2. stoj únožný levou

3. úklon vlevo, paže, noha výdrž

4. vzpřím, přísunem levé stoj spatný, připažit

III. = I.

IV. = II. opačně

V. 1. vzpažit zevnitř, palce vzad

2. výdrž

3. potlesk paží nad hlavou

4. upažením připažit

VI. 1. předpažit, palce nahoru, vodorovný předklon

2. výdrž

3. vzpřím, připažit

4. výdrž

VII. — VIII. = V. — VI.

IX. 1. stoj výkročný levou, ruce v bok, hřbety opřené

2. výdrž

3. klek pravou vzad, trčít vpřed, palce vzhůru

4. výdrž

X. 1. ohnout upažmo ruce nad rameny

2. trčít vzhůru, palce vzad

3. upažením ruce v bok, hřbety opřené

4. výdrž

XI. 1. vztyk do stoje zánožného pravou, paže výdrž

2. výdrž

3. půlobrat vpravo, přísunem pravé stoj spatný, trčít stranou, hřbety nahore

4. výdrž

XII. 1. ohnout upažmo, ruce před rameny, hřbety nahore

2. mrštit stranou, hřbety nahore

3. připažit

4. výdrž

XIII. — XVI. = IX. — XII.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou.

II. ODDÍL.

Takt 3/4.

Hudba: "Měla jsem milého parukáfe."

I. 1. — 3. Předpažit, hřbety nahoru, prsty volné

II. 1. — 3. upažit

III. 1. — 3. kruhy dolů dovnitř, upažit

IV. 1. — 3. připažit

V. 1. — 3. valčíkový krok vlevo stranou — předpažit nalevo, hřbety nahoru

VI. = V. opačně

VII. 1. 3. připažením upažit levou, hřbety nahoru

VIII. 1. — 3. připažit

IX. — XII. = I. — IV.

XIII. — XVI. = V. — VIII. opačně

XVII. 1. — 3. valčíkový krok levou vpřed — ruce v bok, hřbety opřené

XVIII. 1. — 3. valčíkový krok pravou vpřed (na 1. dobu stoj výkročný vpřed, na 2. přísunem výpon spatný, na 3. stoj spatný)

XIX. 1. — 3. podřep přednožný levou, vzpažit zevnitř, předloktí vzhůru dovnitř

XX. 1. — 3. vztyk, přísunem levé stoj spatný — upažením připažit

XXI. 1. — 3. valčíkový krok levou vzad — ruce v bok, hřbety opřené

XXII. 1. — 3. valčíkový krok pravou vzad

XXIII. 1. — 3. potřep přednožný pravou, vzpažit zevnitř, předloktí vzhůru dovnitř

XXIV. 1. — 3. vztyk, přísunem pravé stoj spatný — upažením připažit

XXV. 1. podřep — potlesk rukou před tělem o pokrčených pažích, mírný úklon vlevo

2. vztyk

3. výdrž

XXVI. 1. — 3. třemi podupu (l., p., l.) půl obrat vlevo — ruce v bok, hřbety opřené

XXVII. 1. podřep — trčít vpřed, palce nahoru

2. — 3. výdrž

XXVIII. 1. vztyk — připažit

2. — 3. výdrž

XXIX. — XXXII. = XXV. — XXVIII.

Celý oddíl se cvičí ještě jednou.

III. ODDÍL.

Takt 2/4.

Hudba: "Tancuj, tancuj, vykrúcaj."

(Pozn.: Kde popsáno ruce v bok, jsou hřbety opřené.)

I. 1. Stoj výkročný levou vpřed, ruce v bok

2. přisunem pravé podup, mírným podřepem
 II. = I. opačně
 III. 1. podřep — třít vpřed, palce nahoru
 2. vztyk, připazit
 IV. 1. podřep, upazit, hřbety nahoru
 2. vztyk, připazit
 V. 1. stoj výkročný levou vzad, ruce v bok
 2. přisunem pravé podup, mírným podřepem
 VI. = V. opačně
 VII. — VIII. = III. — IV.
 IX. 1. stoj výkročný vlevo stranou, upazit, dlaně nahoru
 2. skřížit zánožmo dovnitř pravou, podřep — ohnout upažmo ruce nad ramena
 X. = IX. opačně
 XI. 1. vztyk, přinožením levé stoj spatný, třít vzhůru zevnitř, palce vzad
 2. výdrž
 XII. 1. upažením připazit
 2. výdrž
 XIII. 1. stoj výkročný vpravo stranou, upazit, dlaně nahoru
 2. skřížit zánožmo dovnitř levou, podřep, ohnout upažmo, ruce nad rameny
 XIV. = XIII. opačně
 XV. 1. vztyk, přinožením pravé stoj spatný, třít vzhůru zevnitř, palce vzad
 2. výdrž
 XVI. 1. upažením připazit
 2. výdrž
 XVII. 1. výskokem stoj přednožný levou, předpažit, palce vzhůru
 2. výskokem skrčit přednožmo levou, ohnout předpažmo, ruce nad ramena, hřbety vně
 XVIII. 1. třít dolů levou, stoj spatný, připazit
 2. výdrž
 XIX. — XX. = XVII. — XVIII. opačně
 XXI. 1. výskokem stoj přednožný levou, ruce v bok
 2. výskokem stoj únožný levou, ruce výdrž
 XXII. 1. půl obrát vlevo do stoje přednožného levou, třít vpřed, palce nahoru
 2. výdrž
 XXIII. 1. přisunem levé stoj spatný, vzpažit, palce vzad
 2. výdrž
 XXIV. 1. předpažením připazit
 2. výdrž
 XXV. — XXXII. = XVII. — XXIV.
 Celý oddíl se opakuje ještě jednou.

Prostná zákyň II. třídy ku sletu župy Střední 1946.

Sestavila May Konečná.

I. ODDÍL.

Takt 4/4.

Zákyňe jsou ve volném rozstupu, odpočítané na trojice. Základní postavení: stoj spatný, připazit.

- I. 1. Předpažit levou, palec nahoru
 2. předpažit pravou, palec nahoru
 3. upazit, dlaně nahoru
 4. výdrž
 II. 1. podřep, ohnout upažmo, prsty nad ramena
 2. mrštit stranou, dlaně nahoru — vztyk
 3. připazit
 4. výdrž
 III. 1. vzpažit levou, palec vzad
 2. vzpažit pravou, palec vzad
 3. vzpažit zevnitř, palec vzad
 4. výdrž
 IV. 1. podřep, vzpažit dovnitř (potlesk)
 2. vztyk, vzpažit zevnitř, palce nazad
 3. upažením připazit
 4. výdrž
 V. — VIII. = I. — IV.
 IX. 1. stoj únožný levou, upažením ohnout upažmo, ruce sklopené nad rameny, úklon vlevo
 2. výdrž
 3. vzpřim, přinožením levé podřep snožný, třít vpřed, hřbety nahoru
 4. vztyk, připazit
 X. 1. výskokem podřep přednožný levou ruce v bok, hřbety opřené
 2. výskokem podřep únožný levou
 3. výskokem a přinožením levé stoj spatný, připazit
 4. výdrž
 XI. — XII. = IX. — X. opačně
 XIII. 1. předpažením vzpažit, palce vzad
 2. skrčit upažmo, ruce v lýl
 3. mrštit stranou, dlaně dolů, vodorovný předklon
 4. výdrž
 XIV. 1. (předklon výdrž) předpažit dovnitř předlůtky skřížené, pravé nad l. třbety vzhůru
 2. vzpřim, upazit, dlaně dolů
 3. připazit
 4. výdrž
 XV. 1. stoj únožný pravou, upazit, dlaně dolů

2. výdrž

3. půlobrat vlevo d ostoje záložného pravou, předpažit, palce vzhůru (pravá připážením)

4. výdrž

XVI. 1. přinožením pravé stoj spatný, připážením upažit, dlaně dolů

2. půlobrat vlevo do stoje záložného pravou, předpažit, palce vzhůru, pravá připážením

3. přinožením pravé stoj spatný, připážit

4. výdrž.

Celý oddíl ještě jednou.

II. ODDÍL.

Takt 3/4.

Hudba: "Měla jsem milého parukáře."

Popsáno pro PRVOU — TŘETÍ cvičí opačně.

I. 1. — 3. Půl obrat vlevo do stoje záložného pravou — předpažit, ruce sklopené

II. 1. — 3. přisunem pravé stoj spatný — připážením upažit, ruce sklopené

III. 1. — 3. ruce v bok, hřbety opřené — tři poklusové kroky vpřed (1., pr., 1.)

IV. 1. přisunem pravé stoj spatný — třetí vzhůru zevnitř, palce vzad
2. — 3. výdrž

V. 1. krok vpřed zevnitř pravou — uchopit za ruce ve výši ramen s druhou a třetí

2. čtvrt obrat vlevo a přisunem levé stoj spatný
3. výdrž

DRUHÁ:

I. 1. — 3. předpažit, ruce sklopené

II. 1. — 3. připážením upažit, ruce sklopené

III. 1. — 3. celý kruh dolů dovnitř

IV. 1. — 3. ruce v bok, hřbety opřené

V. 1. uchopit za ruce ve výši ramen s prvou a třetí

2. — 3. výdrž

VŠECHNY:

VI. 1. klek pravou vzad — předpažit dovnitř, ruce spojené

2. — 3. výdrž

VII. 1. předklon — zapažit

2. — 3. výdrž

VIII. 1. vzpřim, vztyk, přisunem pravé stoj spatný

2. — 3. výdrž

IX. 1. — 3. valčíkový krok vpravo stranou (po kruhu), předpažit, ruce spojené

X. 1. — 3. valčíkový krok vpravo

stranou (na 1. dobu zapažit a hned předpažit)

XI. 1. — 3. půl obrat vpravo a tři poklusové kroky vpřed po kruhu (pr., 1., pr.), ruce ve výši ramen

XII. 1. půl obrat vlevo, přisunem levé stoj spatný

2. — 3. výdrž

XIII. — XVI. — IX. — XII. opačně — (na 1. dobu v XIII. taktu zapažením předpažit)

XVII. 1. pustit ruce s třetí žákyní — krok vlevo stranou a 3/4 obrat vpravo, tak aby přišly do trojice čelem vpřed

2. — 3. výdrž

TŘETÍ opačně

DRUHÁ — výdrž

VŠECHNY:

XVIII. 1. vzpažit zevnitř

2. — 3. výdrž

Následující taktý popsány pro PRVOU — TŘETÍ cvičí opačně.

XIX. 1. klek pravou vzad — předpažit zevnitř levou — pravá v bok, hřbet opřený

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: předpažit zevnitř v uchopení rukou s prvou a třetí

XX. 1. vzpažit zevnitř, předloktí vzhůru dovnitř, prsty volné — mírný úklon vpravo

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: vzpažit zevnitř, předloktí vzhůru dovnitř, prsty volné

XXI. 1. vzpřim, vztyk, přisunem pravé stoj spatný — vzpažit zevnitř levou — upažit dolů pravou, hřbety nahoru

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: klek pravou vzad — předpažit, předloktí skřížit dovnitř, pravé nad levým, prsty se dotýkají ramen

XXII. 1. stoj výkročný vpravo stranou do stoje úložného levou — upažením vzpažit zevnitř pravou — upažit dolů levou

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: třetí do předpažení zevnitř, hřbety nahoru — předklon, prsty se dotýkají země

XXIII. 1. úklon vlevo, levá v bok, hřbet opřený — pravá ohnout, předloktí vzhůru dovnitř, ruka nad hlavou, prsty volné

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: vzpřim, předpažit vzhůru zevnitř, dlaně vzhůru

XXIV. 1. přisunem pravé stoj spatný — připažit, levá třetí dolů, pravá upažením

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: vztyk, přisunem pravé stoj spatný, připažit

XXV. 1. půl obrat vpravo do stoje přednožného pravou — předpažit, palce nahoru

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: předpažit, palce nahoru — předklon

XXVI. 1. podřep přednožný pravou, vzpažit zevnitř, palce vzad

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: vzpřím, předpažit

XXVII. 1. — 3. tři poklusové kroky vpřed (pr., l., pr.) — upažením ruce v bok

DRUHÁ: ruce v bok, třemi poklusovými kroky dvoj. obrat vlevo

XXVIII. 1. půl obrat vlevo, přisunem levé stoj spatný, připažit

2. — 3. výdrž

DRUHÁ: dokončit obrat, přisunem pravé stoj spatný, připažit
VŠECHNY:

XXIX. 1. — 3. valčíkový krok vlevo stranou, předpažit nalevo, hřbety nahoře

XXX. 1. — 3. valčíkový krok vpravo stranou, předpažit napravo, hřbety nahoře

XXXI. 1. — 3. ruce v bok, hřbety opřené, třemi poklusovými kroky celý obrat vlevo (l., pr., l.)

XXXII. 1. přinožením pravé stoj spatný, připažit

2. — 3. výdrž.

Celý oddíl se cvičí ještě jednou.

III. ODDÍL.

Takt 2/4.

Hudba: "Tancuj, tancuj, vykrúčaj."

I. 1. Stoj výkročný vlevo stranou, upažit, dlaně nahoru

2. skřížit zánožmo dovnitř pravou, podřep, ohnout upažmo, ruce nad rameny

II. = I. opačně

III. 1. vztyk, přinožením levé stoj spatný, vodorovný předklon, upažit, dlaně k zemi

2. výdrž

IV. 1. vzpřím, připažit

2. výdrž

V. — VIII. = 1. — IV. opačně

IX. — X. dva polkové kroky vpřed

(levá, pravá), ruce v bok, hřbety opřené

XI. 1. výskokem stoj přednožný levou

2. výskokem stoj únožný levou

XII. 1. přinožením levé podup

a. podup pravou

2. podup levou

XIII. — XIV. dva polkové kroky vzad (pravá, levá)

XV. — XVI. = XI. — XII. opačně

PRVÁ:

XVII. 1. — 2. dva přisuné kroky vlevo stranou

XVIII. 1. ještě jeden přisuný krok vlevo stranou

2. podupem pravé stoj spatný (celkem tři přisuné kroky stranou a podup)

TŘETÍ: opačně

DRUHÁ:

XVII. 1. vodorovný předklon, zapažit, malíky vzad

2. vzpřím, připažit

XVIII. 1. podřep, předpažit, palce nahoru

2. vztyk, připažit

VŠECHNY:

XIX. 1. výskokem stoj přednožný levou, uchopit za ruce a předpažit zevnitř

2. výskokem stoj spatný, paže výdrž

XX. = IX. opačně

Popsáno pro PRVOU — TŘETÍ cvičí opačně.

XXI. — XXIV. levá vzpažit zevnitř ve spojení s druhou — čtyři polkové kroky s dvojným obratem vlevo pod spojené ruce, pravá ruka v bok

DRUHÁ: polkové kroky na místě

XXV. — XXVI. tři přisuné kroky vpravo stranou zpět na svou značku a podup levou, ruce v bok

DRUHÁ: jako takt XVII. a XVIII.

VŠECHNY:

XXVII. 1. výskok na levé (mírným pokrčením), přednožit dovnitř pravou, upažením vzpažit zevnitř, předloktí ohnout dovnitř, prsty volné

2. doskok — výdrž

XXVIII. = XXVII. opačně — paže výdrž

XXIX. 1. — 2. skřížit levou před pravou a celý obrat vpravo do stoje spatného — upažit, dlaně nahoru

XXX. 1. připažit

2. výdrž

XXXI. 1. předpažením vzpažit zevnitř,
palce vzad, hled vzhůru
2. výdrž

XXXII. 1. vzpažením připažit, hled přímo
2. výdrž.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou.

Od náčelnictev A.O.S.

Vstupujeme do nového roku, kdy v klidnější mírové době můžeme vykonati mnoho dobré práce pro rozvoj a rozmach naší sokolské obce.

Pracujeme svorně a s chutí. Při dobré vůli, bratrské a sesterské spolupráci zdaří se nám každé dílo.

Zájezd do Omahy 1946. Na župní vedení posíláme současně dotazník o přibližné účasti na tomto zájezdu. Hosté mohou vystoupiti s tělocvičným číslem v sobotu 15. června na akademii a 16. června při veřejném cvičení. — Účast na zájezdu je sice dobrovolná, ale poněvadž se jedná o podnik celé organizace je nutno vyvinouti větší zájem u všech žup a všech jednot.

Schůze náčelníků a náčelnic, žup a předsednictva AOS. konána asi bude ve středu 12. června před sjezdem AOS. Pořad bude doručen v únoru.

Cvičitelská škola AOS. 1946. Škola má býti konána v táboře Sokola Omaha, po sjezdu obce 17. června. Jedná se nám, aby byla obeslána i mladšími studenty, ale zahájení padá do doby, kdy jsou prováděny graduace ve školách. — Kdy a kde určité bude konán kurs, rozhodnou v lednové schůzi náčelnictva AOS.

Závod pohotovosti (zdatnosti) AOS. bude konán od 12.—19. května 1946 v jednotách pod dozorem župních náčelnictev. Pravidla závodu budou zaslány jednotám a župám těsně před závodem. Cviky budou přístupné všem cvičícím. Uskutečňte závod pohotovosti!

Činnost v jednotách se pomalu zlepšuje. Jeví se o tělocvik vyšší zájem, ale dosud ne všude. Jsou potřebni cvičitelé pro jednoty menší na venkově. O cvičitele se hlásí právě jednoty, které vzdor mnohým výzvám do kursu nikoho neposílají.

Opatříme zaměstnání bratřím fidesními, kteří by byli ochotni a schopni vésti tělocvik u menších jednot. — Blíží informace podá náčelník AOS.

Sokolstvo v českých zemích se probouzí k čilému životu. Nahrazují se a opravují škody způsobené válkou. Spojení všech tělocvičných organizací dosud není uskutečněno. Tamější sokolstvo nemá na skladě příručky, hudebniny, ani knihy — vše bylo zničeno, tudíž je zbytečno posílati objednávky. Postrádá cvičební úbory, střevíce atd. — Jakmile bude možné, slibují vydávat opět pravidelně sokolské časopisy a pomůcky. Předsednictvo AOS. vyžádalo si přesnější přímé a častější zprávy z Prahy.

Vojáci se vrací! Do mnohých tělocvičen vnesen byl nový život bratry z armády. Někde však bratři se vrací a ani se nepřijdou podívat na svoji jednotu. Mějte v paměti naše bratry vracící se z vojny a získejte je zpět pro Sokol a pro tělocvičnu.

Pomoc trpícím sokolským dětem v Československu. AOS. vysílá všem jednotám pokyny, jak poslati balíčky s potravinami trpícím dětem na ČOS. v Praze. Pomozte! Podporujte tuto zásluhou akci! Nazdar!

Soutěž.

Vypisuje se soutěž na:

Společná cvičení žen a mužů a společná cvičení dorostenek a dorostenců pro slet amerického sokolstva roku 1947 v Chicagu.

Navrhovatelům ponechává se volné pole tvořivosti. Cvičení může býti bez náčiní, neb s náčiním. Musí býti hodnotné po stránce tělocvičné, přiměřené vyspělosti cvičenek a cvičenců, s ohledem na věk a pohlaví cvičících a tvořiti harmonický celek pro všechny cvičící i případně použití pro jednotlivé třídy.

Hudební doprovod budiž připojen k správnému popisu. Za hudební doprovod nebudiž použit doprovod cvičení z minulých sletů. Náhrada za zvlášť komponovaný hu-

dební doprovod bude poskytnuta pouze, bude-li celý návrh na společné cvičení přijat. Technické vedení sletu vyhražuje si právo pořídit k přijatému návrhu doprovod dle vlastního rozhodnutí.

Taktéž si vyhražuje právo p řijaté cvičení dle potřeby upravit.

Nepřijaté návrhy se nevrátí.

Uznání za návrh, přijatý bude uděleno dle rozhodnutí Svazu amer. sokolstva.

Návrhy pošlete nejdéle do 1. června 1946 náčelníku Svazu.

Za Svaz amerického sokolstva:

Jarka Jelinek, náčelník,

1422 W. 18th Street, Chicago 8, Ill.

Kata Danková, náčelnice.

kům na čest Sokolstva nebylo denním tiskem uveřejněno.

Podrobná zpráva o všech sletových zprávách, které již byly zahájeny, zejména v oboru organizačním, propagačním, tiskovém a rozhlasovém. Výbor vzal s povděkem na vědomost zjištění, že mladí pracovníci se hlásí k sletové práci s nadšením.

V podrobné zprávě byla projednána výchova dorostu a žactva v zásadách i v provádění. Podkladem pro celou tuto činnost byly návrhy cvičitelských sborů a sboru vzdělavacích. Výbor ČOS zdůraznil nutnost a povinnosti všech sokolských činovníků věnovat výchově mládeže všechno úsilí a nejlepší síly pro zabezpečení budoucnosti ne jen sokolské, ale i národní a státní.

Výbor projednal návrhy některých sokolských žup a volné návrhy. Ty byly odkázány předsednictvu k projednání.

Jednání schůze, která se stala svým obsahem důležitým sokolským činem, zakončil starosta ČOS Dr. Hřebík výzvou k úsilí a vytrvalé práci ve všech sokolských složkách.

Podrobně byl projednán hospodářský stav sokolského ústředí. Stejně jako v jednotlivých župách, je nutno těžké ztráty i v ústředí nahradit zvýšenou obětavostí, a to ne jen v oboru hospodářském. Usnesením výboru byly stanoveny příspěvky členstva, dorostu a žactva na rok 1946. Na základě povolení začne vycházet začátkem roku 1946 Sokolský Věstník s přílohami Cvičitel, Cvičitelka a Vzdělavatel. Výbor rozhodl o výši povinného odběru všech těchto časopisů.

Práci a úpravě života v pohraničí musí být věnována pozornost všude, i v Sokolstvu. Proto rozhodl výbor ČOS, aby byly zřízeny v ústředí i v župách odbory pro péči o Sokolstvo v pohraničí a aby bylo zjištěno, jak to se sokolstvem v pohraničí vypadá.

Výbor rozhodl, aby na jaře příštího roku byly provedeny volby do předsednictva ČOS a zvolil kandidátní komisi.

V nedělním pořadu odevzdal zástupce ministerstva školství a osvěty Dr. Vidimský šermířskou sochu Tyršovu, práci sochaře Kavky, která zdobila zasedací síň předsednictva ČOS a byla za okupace obětavostí úředníků ministerstva zachráněna. Starosta ČOS Dr. Hřebík jménem celého Sokolstva srdečně poděkoval.

Schůzi byl přítomen také starosta Svazu Československého Sokolstva v Americe Karel Prchal. Jako projev vděčnosti všeho Sokolstva byl mu odevzdán dar, Suchardova plaketa "Libuše věští slávu Prahy" a

kniha "Národ v písni". Karel Prchal tyto dary přijal ne jen pro sebe, ale pro všechny sokolské a československé pracovníky v Americe. Z rozhodnutí výboru byl poslán pozdrav Svazu Československého Sokolstva v Americe, Americké Obci Sokolské i Slovenské Tělocvičné Jednotě Sokol v Americe.

O. J. Kudrnovský:

THE PRINCIPLES OF SOKOL TRAINING

More than eighty years ago, the philosopher and scholar Dr. Miroslav Tyrš and his disciples, wrote the principles upon which the Sokol Training Program was founded.

I should like to interpret some of these principles, which immensely contributed to the physical, mental and moral powers of the whole nation. The principles which proved to be potent factors in the rebirth of the Czechoslovak nation out of periods of blackness and despair, to a new day, to a new hope.

The basic among the principles was the Eugenic Ideal. The word itself is derived from Greek eugenes, meaning "well born". Francis Galton, famous English scientist, coined the following definition — "Eugenics is the study of agencies under social control, which may improve or impair the racial qualities of future generations, either physically or mentally..." In other words — Eugenics is the application of the laws of heredity, the factors of environment to the man for the improvement of his future generations. These statements were echoed in somewhat similar words by Dr. Miroslav Tyrš: "Mutation is the law of life of man, the life of the nation. Refusal to admit this change means atrophy, — death."

Tyrš and his followers believed that when physical training is systematically pursued, it substantially support the measures of Eugenics by the attainment of robust health; state of well being; adoption or fitness to the environment; sufficient strength and energy for performance of all desirable tasks; freedom from hereditary defects, weakness or diseases. These attainments eventually lead to the enrichment of native capacities rendering each successive generation continuously healthier, nobler, more beautiful, bringing it closer to the Eugenic Ideal.

Their second basic principle was the Organic Development. The development which refers to the physical power of the organism. The physical power of the organism relies solely upon the development of all organic system, namely: a Respiratory, Circulatory, Digestive, Nervous, Skeletal and Muscular system.

The optimum development of all these systems is acquired through physical training. In order to support this belief, I would like to mention a few findings from the related fields. It is a proven fact in the field of physiology of exercise and physical training that muscular power is greatly increased through physical exercise. When the muscle is stronger than the load undertaken, its motor units function in rotation. One portion of muscle carries the load while the portions of the same muscle relax and recover.

The physical training increases the number of blood capillaries in the muscles and heart by about fifty per cent. The muscular contraction compresses the capillaries which lie between the muscle cells, thus quickens the blood flow, prevent fatigue, and hastens the muscular recovery.

An individual can, through the intensive training, improve the condition of his heart so that it delivers more blood and more oxygen to the active muscle tissue, and consequently the heart's rate is lowered. (Compare Glenn Cunningham's and other champion long distance runners' heart beat of 38-40 @ minute to the heart beat on an average individual of 72 @ minute.) Through muscular activity, the number of red blood cells and muscle hemoglobin is increased. The alkaline reserve, which is responsible for one's endurance, is also increased.

In successive processes, the exercise activates the blood circulation; provides the cells with more oxygen; more food, and facilitates the removal of the waste products. The increased muscular energy demands, in turn, increase the appetite. The larger food consumption improves the ingestion, digestion and assimilation. The assimilation of food, in turn, facilitates and improves the waste elimination.

Thus the physical training heightens greatly all physical functions and as such is utterly essential during childhood, adolescence and youth for the purpose of the optimum body growth and development.

(To be continued.)

Republika věčnou má být
jedině jen Sokolu,
který statný odchoval lid
ve světovém zápolu.

*

Potvrdil to slovy svými
sám president Masaryk,
vítězství že před jinými
zajistil nám Tyršův šik.

ŽIŽKOVO VÍTEZSTVÍ U KUTNÉ HORY.

Osmého ledna 1422 dobyl Žižka velkého vítězství nad Sigmundovou křižáckou výpravou, kterou měla být úplně zlomena moc tábořských vojáků. Nadešla chvíle, kdy svět měl se podiviti takřka zázračnému zjevu vojevůdce, jenž vrhal se v boj, nespolehaje se tak na hmotnou sílu a na osobní statečnost svých bojovníků, jako na důmysl a umění užívati jednak polohy bojiště, jednak pořádati pohyby vojska a vozových ohrad jeho. Ač od bitvy žižkovské zvítězil tábořský rek v četných bitvách, měl se nyní úplně osleplý vojevůdce měřiti s nepřehlednými voji nepřátel v širém poli.

Když se Sigmund s ohromnou silou vojska blížil, velel Žižka lidu svému vyjiti z Kutné Hory a ustoupil až k hoře Kaňku, hotov jsa bitvou vyprostiti se z těžkého postavení svého, v němž lidé jeho trpěli nedostakem potravy i nápoje, jakož i citelným mrazem. Leč k bitvě nedocházelo, ač nepřátelé obklíčkovali Husity na všech stranách, chtějíce je vyhubiti hladem. Zatím Žižka rozeslal rychlé posly na všechny strany, žádaje své věrné za pomoc. Denně zástupy jeho mohutněly, zejména selský lid ozbrojený cepy a přinášeje i nutnou potravu a nápoje, takže ve čtrnácti dnech byly voje Žižkovy tak zřízeny, že mohly čeliti proti přesile nepřátel. Na den Sv. tří králů položil se Žižka proti hlavnímu oddílu vojska Sigmundova, které páchalo ukrutností, pálíce, loupíce a vraždíce bezbranný lid.

Na den 8. ledna 1421 zahájen útok Husitů na všech stranách. Žižkova pěchota s mlatici v prvních řadách udeřila na nepřátelskou jízdu, mlatici svými cepy rozbíjeli hlavy koním, snažíce se husary a obrněné jezdce zatlačit na výšinu, která příkrě padala k řece a prudkým útokem vjeto vozovou hradbou mezi nepřátelskou pěchotou. Jelikož císařova střelba kryla most a tudíž jeho zpáteční pochod, dal Žižka most zapálit a hleděl jej pobořit.

Tři hodiny byla již bitva v proudu, když císař Sigmund dal rozkaz pěchotě pod ochranou děl couvnouti přes most, kde na druhém břehu chtěl se pevněji postaviti, jízda pak měla ještě vydržeti a krýti zad. Když jeden tábořský hejtman zpravil Žižku o běhu bitvy, rozkázal nepustiti za žádnou cenu jízdu císařovu přes most a pěchota at' znovu celou silou zažene ji od mostu pryč v levo nahoru, kde břehy jsou ploché a přes řeku je žene. Most musí být náš. "Ale tam ujdou nám přes led," odpověděl hejtman. "At' ujdou, u sta hromů!" vykřikl Žižka. "Jen když my budeme mít most!" Vozy zůstanou stát — cí-

sařská jízda musí přes řeku táhnout, rychle, rychle!" Hejtman odkvapil s rozkazem.

Když uherští jezdcí mostu skoro dosáhli, tábořská péchota padla na ně a tak jízda přinucena byla prchat přes zamrzlou řeku v celé šíři její. Ale sotva byli uprostřed, nastal strašlivý praskot a hlomoz, že ani střelby nebylo slyšet; slabý led se prolomil a koňstvo i s jezci probořilo se do ker a ledových vln řeky. Strašlivý ryk a řev rozléhal se povětřím — přes dva tisíce nepřátel jízdy zápasilo se smrtí — ledový proud je zatopil.

Uslyšev slepý vůdce hrozný praskot, zvolal radostně: "To jsem chtěl. Dobře tak! S Bohem se to podařilo." Pak dal hnáti útokem na most. Sigmund, který na záhubu největší části své jízdy se díval s hrůzou, nemohl do nové bitvy se pustiti, dal troubiti i k ústupu a táhl po silnici přes Stoky nazpět k Jihlavě. Žižka však pospíšil za prchajícím nepřítelem a dostihnuv zadního voje, na hlavu je porazil, načež obrátil se k Německému Brodu, aby je za jich zrádné chování potrestal.

Husité po čtyřiašedeset hodin bez přestání hnali útokem, ale obležení bránili se s takovým zoufalstvím a jejich střelba a praky mezi obléhajícím způsobily takové škody, že večer druhého dne unavení a sešláni couvnouti museli. Prokop o tom podal zprávu, že na tři tisíce mrtvých a zraněných jest — za tolik že to hnízdo nestojí. Žižka dav slyšev, že se odpočinouti a přislíbil jim město darovati, a všim, co tam jest, zahájil druhého dne útok se stran s takovou zuřivostí, že v poledních město bylo ztečeno a zhořelo na popel.

Uzná a honosná výprava Sigmundova, které měla Čechy i dobro potěšiti, skončila nad očekáváním žalostně. Cesta od Kutné Hory k Německému Brodu byla seta asi 12.000 mrtvolami žoldnéřů králových. Zbabělí nepřátelé ve spěchu na svém útěku omdleli všichni uloupené kořisti.

I tato porážce Sigmundově nepřátelé Čechů naplnění byli strachem a hrůzou tak velikou, že po dlouhá léta neodvážili se k žádné nové válce a dali Čechům pokoj.

Po dohodě Táboritů s Pražany za souhlasu Žižkova vysláno poselstvo do Polska k Litevskému knížeti Vitoldovi, aby stal se panovníkem hrdinných Čechů. Ten ustanovil svého synovce Sigmunda, syna Korybutova, za správce v české zemi.

Žižka nejen že pozdvihl zbraně za očistu Husova učení, za očistu pravé víry, ale i stejnou měrou za osvobození národa českého z područí německého a tak jak ne-

náviděl papežence, nenáviděl i Němce, kteří chtěli Čechy opanovati.

Žižka byl též pravým Slovanem hned od počátku a důkazem toho slouží jeho účast jako válečníka po boku Poláků v bojích proti pruským, mocným řádům křižovníckým, kteří usilovali o podmanění Litvy a Polska.

Tam v bojích přišel o jedno oko a když v Čechách při obléhání hradu Rábi přišel o druhé oko, tu slepý hrdina dle popisu o poloze krajiny dovedl svým důvtipem voliti místo vhodné ku obraně a připraviti nepřítelům porážku.

Žižka vzdor stálému válčení uchoval si vřelý cit pro památnou Prahu, kterou když pro věrolomnost Pražanů obléhal, aby je potrestal, Prokopovi na jeho dotaz, zda opravdu míní útokem hnáti na kolébku české slávy, na stověžaté město Čechů, Žižka odpověděl, že by musel plakat, kdyby město Libušino musel dát spustošiti, ale pokřit se musí. Já nezapomínám na nic, ale odpustiti dovedu všechno.

A když Pražané druhého dne vyslali kněze Jana Rokycana k vyjednávání o mír, tu Žižka po jeho výmluvné řeči pravil: "Ať mi zas ke cti budou vyjednání, řekni jim, že ústa tvoje jasněji k srdci mému mluvila, než zvony sv. Víta a všech ostatních kostelů dohromady!" A tak zjednan byl žádoucí mír a Pražané napotom svorně s Žižkou válčili proti Sigmundovi.

AFORISMY.

(Z poslední várky starého Jarky.)

Není divu, že chce dělník za svou práci více, když magnáti z jeho potu vydrou statisíce.

V republice zavádějí jenom samé novoty, jako kdysi páni radní ze Skrčené ze Lhoty.

Sokolský duch kdyby vládnul Československou zemí, hřebínek by mnohým spadnul, co chtí vládnout přede všemi.

Dělnické jednoty mrzí, Sokoly že nepředčí, proto vůči nim jsou drzí, jak to známe z jich řečí.

Orel sic je dravým ptákem, Sokola však nezdolá, darmo skuhrá svým zobákem, když chce předčít Sokola.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

schůze Předsednictva A.O.S., konané 26. listopadu 1945. Přítomni bři. Falta, Jelínek, Konečný, Miller, Zmrhal a sestry Čiháková, Danková a Sýkorová. Omluveni: starosta br. Prchal a Košář.

Schůzi zahájil a řídil místostarosta br. Zmrhal.

Čten zápis o schůzi poslední a po malém dodatku sestry náčelnice přijat.

Dopisy: Bratr Bílý, starosta sokola Baltimore, Md., doprovází dopisem ček v obnosu \$668.75 ve prospěch fondu Čsl. sokolstva a obsah dopisu vzat na vědomí. Národní Výbor v Hodoníně, Čsl., žádá peněžní příspěvek na znovuvybudování města, čemuž ovšem nám není možno vyhověti. Sokolice New York oznamují, že budou přijímat členky i neslovanské národnosti. Usneseno v odpovědi poukázat, že svým rozhodnutím porušují stanovy. R. Mejdrieh & Co. oznamují, že z důvodu zvýšení mzdy zaměstnancům, jsou nuceni zvýšit cenu za tisk našeho orgánu o \$18.00. Vzato na vědomí.

Zprávy: Za náčelnictva podává zprávu náčelník Jarka Jelínek a tato přijata. S poukazem na blízkost se podnik Obce, to jest národní závod ve Volley Ball v Chicagu, žádá bratr náčelník, aby bratr Konečný neodjížděl do Detroit v zastoupení Obce právě ve dny podniku, jelikož jeho přítomnost jest nutná na podniku Obce. Dán návrh na znovuvybudování rozhodnutí z poslední schůze a potom schválen návrh, aby byl poslán sokolu Detroit pouze písemný projev za Předsednictvo a zároveň s udáním příčiny odvolání příjezdu br. Konečného. Sestra náčel. Danková vysvětluje další doporučení náčelnictva, to jest o pomoci trpícím sokolským dětem v Československu zasláním potravinových balíčků. Rozvinula se debata, do které zasáhli přítomní a na konec přijat návrh, aby byly jednoty vyzvány ku provedení tohoto plánu. V dalším návrhu schváleno, aby odeslání těchto balíčků se dělo prostřednictvím American Relief for Czechoslovakia za velmi nízký poplatek. Sestra Čiháková jménem chicagské úřadovny slibuje dodat k dopisům jednotám formuláře, ve kterých jsou přesné pokyny, jak se tyto balíčky mají balit.

Za Ústřední Vzděl. Sbor sděluje br. Zmrhal, že byly jednotám poslány zpravodaje, který nese jméno "Věrní zůstaneme" a že takový zpravodaj bude vysílán každý měsíc.

Ze zájezdu do Omahy podává zprávu jednatel br. Konečný. Nejdříve se zmíní o podniku jednoty, který se všestranně vydařil a končil spálením hypotéky, u kteréžto příležitosti promluvil. Pak sděluje o schůzi činovníků, která byla konána v neděli 18. listopadu dopoledne, v kteréž byly projednány různé záležitosti týkající se Sjezdu, tělocvičného vystoupení a cvičitelské školy. O místě veřejného vystoupení nebylo ještě rozhodnuto. Velmi důležitá otázka bude s ubytováním. Camp, to jest místo, kde bude konána tělocvičná škola, bratr jednatel navštívil a pochvalně posoudil. Další zprávu podává br. jednatel ze schůze Ústředny Č.N.S., kde hlavně jednáno o pomoci trpícímu lidu v Čsl. v první řadě dětí.

Na to schůze skončena v 9.40 večer.

Zapsal Václav Konečný.

PRÍJEM — PROSINEC 1945.

Evelyn Koch, knihy družstev	\$ 1.10
Sokol Omaha, knížky "Sokol"	1.50
Sokol Edwardsville, přisp. za II., III. a IV. čtvrt.	8.10
Sokol Edwardsville, knížky "Sokol"	1.50
Sokol Haugen, Wis., přisp. za IV. čtvrt.	3.00
Sokol Nová Vlast, Cleveland, přisp. za III. čtvrt.	37.40
Sokol Racine, Wis., knížky "Sokol"	1.50
Sokol Crete, Neb., přisp. za IV. čtvrt.	15.30
Sokol Caldwell, Kans., přisp. za rok 1945	32.40
Sokol Town of Lake, Chgo., přisp. za III. čtvrt.	36.30
Sokol Minneapolis, Minn., knížky "Sokol"	1.50
Sokol St. Paul, Minn., knížky "Sokol"	20.25
Sokol Schenectady, N. Y., přisp. za IV. čtvrt.	16.50
Sokol Newark, N. J., přisp. za IV. čtvrt.	6.60
Sokol Newark, N. J., knížky "Sokol"	1.50
Sokol Galveston, Tex., přisp. za III. a IV. čtvrt.	5.10
Sokolice Schenectady, přisp. za IV. čtvrt.	5.25

Sokolice Town of Lake, Chgo., přisp. za IV. čtvrt.	26.20
Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za III. čtvrt.	13.80
Sokol Wilson, Kans., přisp. za IV. čtvrt.	6.60
Sokol San Francisco, Cal., přisp. za III. a IV. čtvrt.	39.10
Sokolice New York, přisp. za IV. čtvrt.	23.40
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za IV. čtvrt.	12.60
Sokol Little Ferry, N. J., přisp. za IV. čtvrt.	24.50
	\$341.00

Vydání:

Collector of Int. Revenue	\$ 3.48
Služné jednatele AOS.	136.90
Služné náčelníka a poř. T. H.	116.80
Služné redaktora a v zřelavatele	93.50
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
R. Mejdreich & Co., tisk S. A.	265.00
R. Mejdreich & Co., tisk "Kniha družstev"	137.50
Sokol Chicago, nájem úřadovny	25.00
Uklid úřadovny	2.50
Poštovné a vydání úřadovny	8.12
Illinois Bell Telephone Co.	11.50
A. Skaryd, práce pro vzděl. odbor	3.50
O.K. Press, velké obálky	3.15
Collector of Int. Revenue — sociální pojištění	16.50
	\$834.97

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictev AOS., konané ve středu 26. prosince 1945, v 8.45 hodin večer, v úřadovně AOS.

Schůzi vedl náčelník br. Jelinek.

Přítomni: Danková, Holeková, Jelínková, Škarydová, Tintěrová, Jelínek, Linhart, Simon. Omluveni: Prenerová, Stránský, Halík.

Zápis o schůzi 21. listopadu 1945 a o mimořádné 28. listopadu přijaty.

A.A.U. žádá zástupce do národního výboru. Zvolen br. Josef Šimon. — Br. Kopecký z Omahy oznamuje některé podrobnosti k zájezdu. Vzato na vědomí. Br. Jerry Hardy, člen armády, posílá pozdravy.

Přijata zpráva náčelníka a náčelnice AOS. za poslední měsíc. Náčelník vyřídil osobně s br. Pazourem ze Cedar Rapids technické věci.

Za Zdravotní odbor AOS. podala telefonicky zprávu ses. Prenerová. Předsedkyni

odboru pro rok 1946 zvolena ses. Blanche Milčinský; místopředsedkyně ses. Helen Malisch; tajemnicí ses. J. Švarc; účetní ses. Helen Lebloch; pokladní ses. B. Prenerová. Odbor poukazuje dalších \$50.00 na léčiva pro Československo. Zpráva přijata.

Z národního výboru AOS. ve Volley Ball podává zprávu vedoucí her br. Linhart a za ženy vedoucí ses. Z. Tintěrová. Zpráva obsahovala kritiku věcí dobrých i slabých. V delším rozhovoru, do kterého zasáhli všichni přítomní, projednány veškeré podrobnosti podniku po stránce technické i organizační. Shledáno, že tento první podnik měl svůj význam a byl zdařilý. V podobných závodech má být pokračováno za účasti všech žup a finanční stránka má být zajištěna. Navazování bližších styků mezi četami různých žup je věc velmi dobrá a přátelský večírek utužil bratrství. Bratr náčelník poděkoval všem, kteří se o zdar závodu zasloužili, i bratřím a sestram z předsednictva Obce projeven dík a uznání za práci. Totéž učinila sestra náčelnice. Zakoupené miče byly prodány po hře.

V lednové schůzi usneseno projednati podrobnosti kursu obce, zájezdu do Omahy na podkladě předložených námětů.

Sestra náčelnice připomíná, aby byl zvýšen zájem o zájezd do Omahy u všech žup, neboť je to podnik celé naší organizace.

Přijata resignace z členství náčelnictva ses. Škarydové, která pro nedostatek času odstupuje. Bylo jí vřele poděkováno za spolupráci náčelníci i náčelníkem.

Br. náčelník předkládá knihu "Soccer" od Samuel Fralick a je velice zajímavé a potěšitelné, že ji věnoval svému učiteli, našemu br. Josefu Čermákovi.

Hilda Jelínková, jednatelka.

Župa Střední

ZPRÁVA

ze V. V. Sokolské župy Střední, konané 19. prosince 1945.

Schůzi řídil br. star. B. Vaněk, přítomno 16 zástupců. Protokol z minule schválen jak sepsán.

Dopisy přijmuty a podle potřeby vyřízeny.

Sokol Edwardsville zaslal poplatek pro Kadlecův nadační fond. Br. L. Janča zaslal vánoční pozdrav z dálné Californie, kde dlí na zotavené. S díky přijat.

Přijmuta všechna oznámení sok. jednot nových úředníků i zástupců do Ž. S. Běžné účty povoleny k vypalčení.

Zpráva: Náčelník May Konečná referuje o závodech žen v naší župě ve volley ball, kde na I. místě se umístily sok. Chicago a byly se zájmem očekávány národní závody AOS., konané 8.—9. prosince. Naše vítězky závodily s družstvem žen sok. "Tyrš", Cleveland, zvítězily 30-7. Pak s družstvem sokolic Omaha, Neb., scorem 30-9. Tím sokolice Chicago jsou přebornice ve volley ball AOS. pro rok 1946.

V listopadu a začátkem prosince provedeny závody ve volley ball dorostenek, sokolic Havl. Tyrš, Town of Lake, Berwyn a Tábor. I. cenu docílilo družstvo Havl. Tyrš. Tyto závody si řídila dorostenská komise.

Pro I. a II. třídu žaček sestavila prostrná cvičení, které rozmnoží a zašle jednotám pro veřejné cvičení. Rovněž cviky k župním závodům připravovány, a přípravy ku zájezdu do Omahy.

Zpráva náčelníka Jos. Regnera: Oznamuje, že ve Volley Ballu závodech zvítězili muži: I. místo Slávští, II. Chicago, III. Tábor. Muži Sok. Slávského zastupovali župu Střední v závodech AOS., kde vyhráli I. cenu. Dorostenci zvítězili: I. Chicago, II. Havl. Tyrš, III. Tábor. Basket Ball závody oznámeny na středu 26. prosince v sokole Tábor, 27.—28. pros. v sokole Slávském. Závodití bude 6 družstev.

Vnedělí 13. ledna bude konána schůze cvičitelských sborů, volby členů náčelnictva a náčelníka.

Br. náčelník se přimlouvá, aby byly závody častěji konány i dovoleny hry pro hochy neb tím v dnešní době udržíme dorost v tělocvičnách.

Br. Jos. Falta připomíná, aby byla pro příště vyslána dvě družstva závodní, tím by byly závody zajímavější. Zároveň připomíná, by župa Střední přispěla finančně AOS. pro tyto závody. Po vysvětlení, že tyto závody konány v Chicago, takže AOS. neměla žádné výlohy s družstvem vupy Střední, od toho upuštěno.

Br. Jos. Regner nastiňuje, jak by se měly takové závody pořádati příště, by finanční pomoc byla zajištěna.

Br. star. srdečně děkuje sokolicím Chicago za práci v kuchyni, náčelnictvu by zástupci tlumočili dik dorostenkám, které pracovaly při večeri.

Br. pokladník Jos. Brouk oznamuje čistý zisk \$297.81 ze sokolské oslavy 80. výročí 3. list., ale ještě některé jed. nezapravily poplatek za program v památníku.

Zároveň oznámil zakoupení vládních G bondů za 4 tisíce. Záležitost ohledně zalo-

žení Sokol Post Legion odložena do příští schůze, až na rozhodnutí odpovědi jednot.

Br. F. Vorel oznamuje, že Sokol Milwaukee pořádá veřejné cvičení na 31. prosince, kde je hodlá navštívit.

Br. star. B. Vaněk lituje, že není možno se účastnit, neb tento večer skoro všechny jednoty pořádají Sylvestrovské zábavy, ale žádá br. Vorla, by tlumočil mnoho zdaru Sokolu Milwaukee.

Zástupkyně sok. Rozvoj, Rosie Mašek, žádá, možno-li, by župa obstarala cvičitelku do jejich jednoty, neb nemají kdo by cvičil ženy; br. starosta slibuje, že promluví se ses. náčelníci, která se předem vzdělala do jiné schůze.

Br. Hobik oznamuje, že Sokol Čechie začal cvičební hodiny. Sestra Synková se táže, zdali jedna členka může být ve více jednotách právoplatnou členkou.

Po delším vysvětlení, že dosud jsou bratři i sestry členy více jednot s právoplatným členstvím, byl dán návrh br. Jos. Falty, by bylo poukázáno sjezdovému výboru AOS. na článek ve stanovách, který zní, že člen jedné jednoty nemůže být členem jiné jednoty v AOS.

A zdali má být zachován tento původní článek? Pro dobro rozvinuta debata, jak finančně pomoci Sokolu Stickney.

Na to br. star. B. Vaněk ukončil schůzi s přáním veselých vánoc a šťastného Nového roku.

Totéž přeji i vám všem členům sokolské rodiny i mnoho zdaru k další činnosti vaší v roce 1946. — Nazdar!

Klára Štichová, jednatelka.

TĚL. JED. SOKOL ST. LOUIS, MO.,

koná svoji celoroční schůzi v neděli, dne 10. února 1946, v Národní síni; všichni členové jsou tímto vyzýváni, by se do této celoroční schůze určité dostavili. Pravidelná schůze jednoty konána bude ve velkém sále o 2 hod. odpo. Odboru Vlasta v Sokol. místnosti o 2 hod. odpo. Společná schůze o půl čtvrté hod. odpo. Při této schůzi podány budou zprávy všech činovníků za rok 1945, zároveň bude hromadné uvítání našich členů-vojínů z jejich vojenské služby; po schůzi zákusky a sokolská veselice.

J. J. Reiner, starosta, Jos. Král, jed.

Božena Matějková, předs. O. Vlasta,

M. Špalová, tajemnice.

BONDS BUY VICTORY

Župa Východní.

ZÁPIS

ze schůze župy Východní dne 17. prosince 1945.

Schůzi zahájil starosta br. Gregor v 8 hod. večer. Omluvena náčelnice ses. B. Kotlán za příčinou onemocnění dcery. Zápis z poslední schůze čten a schválen.

Čtení dopisů. Dopis od Sokola Curtis Bay oznamuje, že do výroční schůze župy nepřiđe žádný z jejích jednoty co delegát a vrací všech deset vstupenek na Akademii. Dopis od Sokolek z Baltimore ohlašuje, že zahájily znovu cvičení a náčelnicí je ses. Dr. Marie Čakrtová. Vysílají dvě delegátky: ses. Ottilii Martinkovou a Marii Čakrtovou. Též jejich sbor vrací všechny vstupenky. Dopis od Sokolek z Philadelphie a platí příspěvky za celý rok 1945. Po deseti vstupenkách odkoupily: Sokolky Newark, Sokol Newark, Sokol Little Ferry. Starosta děkuje těmto jednotám. Výbor podotýká, že by tak měly učit všechny jednoty, neb Akademie se pořádá jen jednou za rok. Když si vzala každá jednotka za povinnost v době válečné pilně pracovat pro Č.N.S. a Červený kříž, má být jejich povinností pracovat též pro Sokolstvo a župu zde. Jen takto zase může župa plnit své povinnosti k jednotám.

Zpráva náčelníka: Dostal zprávy z jednot Sokol Belcamp, Sokol N. Y., Sokol Fugner, Sokol Little Ferry. Ostatní jednoty vůbec nepiší. Schůze T. O. župy se konala 14. prosince. Náčelnice omluvena. Jednáno stran Volley Ball. Dorostenci Sokola N. Y. provedou závod mezi Sokolem Slovenským, Dorostenky Sokola N. Y. a Sokola Fugner nacvičují a mezi nimi bude závod proveden hned po novém roce. Výsledek a ceny budou dány na Akademii. Též program bude upraven po novém roce, plakáty jsou již hotové. Náčelník navštívil Sokol Little Ferry, kde nacvičil proslulých starších bratrů, cvičilo jich 8. Společné cvičení těchto bratrů bude 7. ledna 1946 v N. Y.

Zprávy z jednot: Sokolky N. Y. Ses. Divišková děkuje br. starostovi za návštěvu v jejich schůzi. Ceny ze závodu žaček uděleny budou na vánoční nadílce 21. prosince. Dorostenky cvičily na kladině při Českém dni na Mezinárodní výstavě žen v Madison Square Garden. Též cvičily na oslavě 50letého výročí založení sboru Přiznivkyň a manželů sokolů. Na Akademii a Šíbrinkách dorostenky zacvičí s obručemi. Návštěva žaček a dorostenek je dobrá ve cvičení, ale sokolek přestalo hodně cvičit,

Delegátky do schůze župy jsou sestry: Divíšek, Jelinek, Bacanic. — Sokolky Newark: Na poválečný fond poslaly \$100.00. Delegátkami jsou ses. M. Bohaboy, A. Šafránek. Sokol nemůže letos pořádat Šíbrinky, neb mají 6. dubna 1946 50leté výročí založení jejich jednoty. Br. Sazama dal návrh, by požádaly starší bratry, by jim při této příležitosti uspořádali dvě čísla. Sokol Newark též zaslal \$100.00 na poválečný fond. Delegátem je br. Peřina. — Sokol Little Ferry: Též připravují vánoční nadílku. Hoši pokračují ve cvičení, dorostenky budou cvičit na Akademii. Opět se jim vrátili dva bratři. Starostou je br. Kusse. Jelikož se vrátil br. Kubiček, br. Matoušek mu předal náčelnictví, které po tu dobu zastával. Do výroční schůze jsou tři delegáti, do Omahy zvolili br. Zábranského. — Sokol Fugner: Měli pěknou návštěvu na zábavě. Též měli volby, které jsou nezměněny. Do výroční schůze za delegáty je náčelník a náčelnice, br. Chaloupka a Vozáb. Do Omahy br. Chaloupka a snad i br. Vozáb. — Sokol N. Y.: Žáků cvičí 30, dorostenců 12, starších bratrů 20. Delegáty jsou bratři Stránský a Hniz.

Příspěvky zaplatily Sokolky Newark. Prohlídka knih je 7. ledna 1946. Schůze skončena v 10.30. — Nazdar!

Květuše Hronová.

SOKOL SCHENECTADY, N. Y.

Tato jednotka když nemůže "zapnout na plno" po stránce cvičební, alespoň se tuží po stránce vzdělávací. V neděli 28. října se hráli s úspěchem pěkné divadlo "Manžel putička" a již zase připravují další a to bude sehráno v neděli 9. prosince. Hráti se bude "Nevěř náhodě."

Župa Severovýchodní

SOKOL DETROIT.

Opět veliké, významné dny v naší činnosti máme za sebou a s uspokojením můžeme si říci, jak dobrá věc se podařila. Byly to oslavy 70 let Sokola Detroit, které byly opravdovým oceněním práce sokolské zde po dlouhou tu dobu. V sobotu večer, 8. prosince, plně naplněná dolejší místnost v našem Národním domě, při jubilejním banketu byla svědkem té nezměrné radosti, spolupráce a snažení na sokolském poli. Zastoupeny byly všechny naše krajské organizace v Detroit, Slovenský Sokolský Sbor, Katolická Sokolská Jednota, naše jednoty z Toleda, br. Polešovský, z Clevelandu br. F. Pliska a br. J. Tichý, starosta župy Severovýchodní. Jako zvláštní

milé a rozhodně prvotřídní p řekvapení měli jsme v osobě br. V. Slámy z Clevelandu, zakládajícího člena Sokola Podlipný v Detroit a dle všech zpráv asi jediný žijící člen této jednoty, založené v r. 1889. Tento 76letý "mladík" svým srdečným, humorným, všestranným proslavem získal si nás všechny. Popis celé té veliké doby práce byl pro nás krajně zajímavý a cenný. Bratru Slámovi přáno je všechno nejlepší a dlouhá léta, je opravdovým pracovníkem. Banket (jaternicové hody) byl úspěšný, proslovy upřímné, informativní, představení všech členů 25 let i více u jednoty a vzpomínky jejich na doby dřívější mohutné p ůsobily. A následovala pak ta pravá sokolská beseda, jakou jsme zde již dlouho neměli, zpěv našich písní za vedení br. Plisky z Clevelandu, br. J. Nožičky za schopné asistence našich mladých cvičících členů a kdy zpíval dlouho po půlnoci každý z přítomných. Naš obětavé, na vše myslící sestry sokolice věnovaly ku oslavě ohromný košík krásných květin, které po oba dny krásily vystoupení v programu.

V neděli 9. prosince b ylo pokračováno. Výroční Akademie sokolských cvičení, na kterou naši cvičící připravili hezký, obsáhlý soubor cvičení všech tříd, bylo zlatým hřebem hlavního dne. Celkem bylo 12 čísel vystoupení cvičících všech tříd a všechna ta čísla co nejlépe provedena. Vypisování jedno za druhým je to nejlepší ocenění vykonané práce všech našich nadšených cvičenců, ponecháváme to naší kolegyni ses. Teichmanové, jejíž péro snad lépe vystihne tu krásu cvičení, tu mohutnost, pestrost a význam. Cvičení vedena byla ses. náčelníci Suzanne Wimmer, br. náčelníkem Harry Dálkem, dále ses. Teichman, Jean Hlavatý, Martha Procházka, Libby Eisenstein a Jos. Brabec. Cvičení na pianě doprovázely sestry Irene Kopeček, Blanche Dvořák a Ella Válková. Nezapomenutelné působilo cvičení mužů a dorostenců s dlouhou tyčí, byl to obrázek přímo úchvatný.

Čteny byly pozdravné resoluce, slavnostní proslov učinil br. V. Konečný, jednatel AOS, a byl to skvělý, upřímný, srdečný jeho proslov, jenž učinil program toho dne ještě úspěšnějším. Za župu krásný proslov učinil starosta br. J. Tichý, za Sokol Tyrš z Clevelandu br. Jos. Beck, který přijel na rychlo na naši oslavu a opět se musil vrátit zpět. Velkým číslem bylo představení na jevišti dvaceti navrátilivších se našich vojinů a těch, kteří byli zde právě na návštěvě. Bylo to mohutné, dojemné pro všechny přítomné, výlevy našich citů pro tyto naše

hochy-hrdiny. Byla to jen část všech těch našich hochů, kteří až dosud se vrátili a doufáme, že nedaleká doba je, kdy uvítáme je takto všechny. I tito naši mladí muži byli dojeti a jeden z nich prostě, ale krásně v české řeči nám podal obraz poměrů ve staré vlasti, kde byl činný a co národ náš pro nás cítí. Dokončením dne byla taneční veselice při hudba br. Kalivody, přehlídka památek sokolských, připravená pěkně br. T. Skrámským a přátelská zábava všech dlouho do noci. Sokolice naše spolupracovaly po oba dny obětavě a i jim náleží dík za úspěšný výsledek. Ku oslavě vydán byl programový památník, na osmi stránkách vytištěny byly stručné dějiny, připravené br. L. Seidelem a volně přepracovány v anglické řeči ses. Helen Kubíkovou. Zprávy o oslavě přinesly pak i dva místní denníky, Free Press a News a zpravodajové našich časopisů plně popsaly události velkých dnů.

Zprávy z jednoty: Ve výroční schůzi, 6. prosince, četně navštívené, znovuzvolení byli všichni činovníci. Zástupcem do sjezdu zvolen starosta, br. J. Kočíš. Ve schůzi jednohlasně přijato, by celý výtěžek ze Sylvestrovské zábavy odevzdán byl ve prospěch trpících dětí a sirotků ve staré vlasti. Uvedení do členství byli 4 členové, George VanCura, Ladislav Lajza, John Nožička a Jos. Pilot.

26. listopadu zemřel starý sokol, bratr Frank Neuberger, po delší nemoci. Pohřeb dlouholetého pracovníka jednoty konán byl za veliké účasti 3. prosince. Br. Neuberger v poslední závěti odkázal velkou svoji knihovnu, již po celý svůj plodný život shromáždil, s láskou, Sokolu Detroit pro další upotřebení v naší osadě.

Navrátilo se nám více členů vojinů a od těch, kteří posud jsou ve službách vlasti, občas stále slyšíme. Naším jediným přáním je, by brzo již všechny bylo nám možno mezi námi uvítati. — Nazdar!

A. Beneš, dopisovatel.

NA DOMÁCÍ FRONTĚ.

(Dokončení z listopad. čísla.)

O tom ovšem může rozhodnouti příští sjezd při zvýšení příspěvků, leda by předsednictvo AOS. mohlo samo to podniknouti. Druhou neutěšenou záležitostí jest činnost vzdělávací, má-li býti dosaženo to, co od ní očekáváme. Tak jako cvičitelé tak rovněž i vzdělavatelé musí býti k tomu vyškoleni, má-li se docílit žádoucí nápravy. To, co dnes se koná, je někde pouhé mlácení slámy plné hluchých klasů. Zde

se jeví nutná potřeba kočovního vzdělavatele, který by po jednotách dohlížel a dával pokyny ku činnosti práci.

Navrhovali jsme to již několikrát, avšak za nynějších poměrů nedošlo k tomu, tudíž jedině sjezd musí otázku tuto rozřešit. Osobní styky beze sporu jsou daleko účinnější nežli všechno dopisování a návrhy, náměty a příklady v orgánu, což vše obyčejně se přečte a odkáže vzdělavateli, aniž by se kdo o to staral, zda dle udaných směrnic se pracuje.

Máme za sebou smutné zkušenosti, když na výzvu k župním vzdělavatelům, aby zaslali ústředí zprávu o tom, co vykonali a jakých pomůcek požadují, dostalo se nám jedině zprávy a to ze župy Západní.

Jak jinak si počínají župní náčelníci vůči vrchnímu náčelnictvu A.O.S.

Na příštím sjezdu budou též probírány stanovy a tu bylo by na místě, aby rozšířena byla pravomoc Předsednictva A.O.S. Stanovy sjezdem schválené platí závazně do příštího sjezdu, to jest na dobu pěti let. Avšak během tohoto období poměry mohou se utvářiti tak, že některý článek přiči se poměrům těm a tudíž musí se obcházeti.

Proto bylo by nutno mimo stanov splnomocnit Předsednictvo A.O.S., aby mělo právo připojit ke stanovám tak zvané: "Zásadní usnesení, dle něhož jednoty by se řídily.

Dále ve stanovách určuje se jednotám podpora českých svobodomyslných škol, avšak mimo peněžitého příspěvku (a mnohdy dosti skrovného) a zvolení zástupce, dále se nestaráme, mnoho-li žactva z našich tělocvičen české školy navštěvuje.

Abychom měli v ohledu tom přesnou kontrolu, je třeba do stanov vložiti dodatek, dle něhož žactvo a dorost v našich tělocvičnách byli by povinni proukázati se dosvědčením učitele české školy, že tuto pravidelně navštěvují.

Nám přece musí záležeti na tom, aby aspoň sokolské žactvo a dorost osvojili si českou řeč, která bude jim jednou celou pomůckou jak pro praktický život, tak rovněž i v našem prostředí při různých příležitostech, hlavně však ve cvičitelských školách pro pochopení sousojí sokolské, jejíž názvosloví jest tak těžko nahraditi přiléhavým názvoslovím anglickým.

A ještě jedno máme na mysli. Naše sjezdy jsou příliš nákladné, jak dokazují finanční zprávy sjezdů minulých. Na toto vydání slouží sjezdový fond, na který jednoty přispívají a proto žádají zastoupení

na sjezdu, avšak uvážíme-li, že malé jednoty od ústředí tak vzdálené přispívají do fondu nepatrným obnosem na úhradu cestovného, pak je to naprosto zbytečným plýtváním penězi, jichž by mohlo být použito na prospěch celé organizace sokolské.

V tom ohledu měl by sjezd upravit článek o zástupcích sjezdových a omeziti zastoupení na župní delegáty v poměru sdružených jednot a počtu jich členstva sice následovně: Župa Východní 12, Severovýchodní 8, Střední 20, Severní 2, Západní 10, Jižní 4, Pacifická 2. Mimo těchto zástupců činovníci předsednictva a náčelnictva A.O.S. a župní náčelníci.

Zvolení zástupci v župách dostali by od župního předsednictva přesné instrukce a návrhy ku projednání na sjezdu, které by předem byly uveřejněny v našem orgánu, tak aby ostatní zástupci mohli o nich uvažovati, jaké k nim stanovisko na sjezdu zaujmou.

Takovým způsobem sjednotilo by se celé jednání sjezdu a odpadlo by zbytečné debatování o bezvýznamných otázkách a návrzích některých zástupců, kteří na sjezd přijdou s troškou do mlejna, aby dokázali, že tam taky byli. Takto si představujeme opravdový pracovní sjezd!

PRAŽSKÉ VTIPY.

V Praze při každé příležitosti aneb vážné události rojily se vtipy v pražských "Humorech", ty pak mezi lidem všeobecně. Tak na příklad ze Rakouska, kdy censura byla velice přísná, vyskytly se skryté vtipy na smutné proslulého cikáře Frantu Josefa, který rád jezdil po své říši a jemu věrné občanstvo stavělo mu slavobrány a všechny spolky s hudbou a ratolestěmi nadšeně vítaly svého mocnáře.

Starý císař, přehlížeje řady, vždy se zvolna procházel, vlastně šoural, mnohé z předáků blahoskloně oslovil a některým připnul i záslužný řád. Ale Čechy neměl moc rád a málokdy svou českou hantýrkou je oslovoval.

Jelikož tak často navštěvoval města ve své říši, "Humory" mu daly jméno "Pan Procházka". Mnohdy se stalo, že hlášená návštěva Prahy selhala a všechny slavnostní přípravy byly nadarmo, proto "Humory" v takovém případě napsaly: "Vyskytla se otázka, přijede-li pan Procházka? Odpověď" zní na to všude, přijede-li, tak tu bude!"

Když zavedeno bylo Křižíkovo elektrické osvětlení obloukovými lampami, objevily se obtíže s uhlíky hořejšími, které se měly posunovat na dolejší, když však uvázly a

světlo začalo blykat, najednou uhasly. A kluci měli z toho švandu a s klackem tloukli do podstavců, až se hofejší uhlík zase pohnul a lampa svítila. Při tom kluci si zpívali: "Křížikova elektrika ta nehoří, ta jen blyká. Nejde to, nejde to, naklepejme, půjde to!"

Na kamenném mostu byly postaveny dřevěné sloupy s dráty, což vzhled na všechna sousoší velice hyzdilo a vefejností i v časopisech kritisováno. Proto páni radní odporučili umístění drátů pod chodníky a "Humory" přinesly vtip: "Proč radní dali elektrické dráty pod zem?" Odpověď Pražana: "Aby všichni svatí na mostě nemohli mrkat na drát!" Byla to lidová fráze, když někdo chtěl druhého něčím překvapit, tak řekl: "To budeš mrkat na drát!"

V Čechách na den 16. května byl velký svátek, sv. Jana Nepomuckého, kterého dal král Václav IV. utopit ve Vltavě, že nechtěl prý vyzradit tajemství zpovědní, ve skutečnosti ale pro pikle politické. Na den ten přijelo do Prahy tisíce poutníků z venkova a libali zbožné zasklenou schránku s živým (čerstvým) jazykem sv. Jana, kterýžto jazyk prý bude věčně živým, inu hotový zázrak pro hloupý lid.

Ve skutečnosti, jak "Humory" psaly, byl to jazyk čerstvý od Nepomuckého, pražského uzenáře. Vtipné na to verše zněly:

"Svatý Jene z Nepomuku,
drž nad námi svoji ruku,
jazyk čerstvý, z něho záře
od známého uzenáře . . ."

Katoličtí kněží když z kazatelů horlili proti Sokolům, že prý to vymyslí d'ábla je, a když seznali marnost boje proti šířící se výchově sokolské i ve vlastních svých ovečkách, aby neztratili nad nimi nadvládu, založili Orly s tělesnou výchovou Tyršovou, vloživše do ní duševní a mravní výchovu čistě náboženskou se mšemi, zpovědmi a kázáními všem členům Orla povinnými. "Humory" přinášely různé vtipy Pražanů na loutkovou organizaci katolických Orů a mezi jiným napsaly:

"Na Sokola kněží horlí, že to nástroj
d'ábla je,
proto založili Orly, co jediná jich naděje.
Místo sletu na mši svatou musí Orel
zaletět,
aby chráněn byl před ztrátou nebe,
opustili hříšný svět."

Kdykoliv české Sokolstvo zajelo na mezinárodní závody do Francie, Belgie, do Antwerpu, vždy přinášelo vítězné trofeje domů a Praha s nadšením je vítala a "Humory" napsaly:

"Překonat Sokola je věc přec těžká —
jako holou rukou hladit ježka!"

Když v roce devadesátém rozvodněná zjara Vltava zatopila vukolní kraje, tak že pouze vršky stromů a střech jako ostrůvky vyčnívaly, byly obavy, zda kamenný most, překavší pět století, vydrží nárazy ledových ker. A vydržel, pouze pilíř třetího oblouku s Janem Nepomuckým byl poškozen a každý očekával, že neblahý patron země české podruhé se utopí ve Vltavě.

Po té velké povodni ujala se písnička:

"Most vydržel po staletí Karlem postavený,
pouze na něm oblouk třetí shroutil se v
ledové pěny.

Na něm stál Jan Nepomucký, každý čekal,
že se sřítí,

že se rozbije na cucky, leč lampa jeho
dodnes svítí . . .

Po velké oblevě přišla velká voda,
že Jan nespád do Vltavy, škoda, věčná
škoda."

Na kamenném mostě mimo sochy Jana Nepomuckého byla po obou stranách řada sousoší svatých patronů země české tesařských z pískovce a během let utrpěly na svém vzhledu vyvětráním, takže i misty usazoval se na nich mech.

Pražtí kluci na známou notu prostonárodních písní zpívali: "Na tom pražském mostě na svatých mech roste, žádný je tam nezalejvá, proto na nich roste."

A tak mnoho a mnoho vtipů a popěveků kolovalo po Praze, takže Praha stala se příslovečnou svým humorem, který se jevil ve všech dobách klidu, aneb rakouského útlaku.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

Sokol Cleveland, Cleveland, O. — Nová členka: Hedvika Keenam.

Sokol Rozvoj, Chicago, Ill. — Noví členové: Mildred Pechar, Blanche Muller, Besie Vitez, Lillian Kolpek, Grace Kavale, Jerry Kavale. Vystoupili: Marie Jelinek, Frank Hejduk.

Sokol Libuše, Crete, Neb. — Nové členky: Henrietta Brchon, Mary Franek, Lizzie Stehlik, Anna Navrátil, Pauline Znamenacek.

Sokol Verdigre, Verdigre, Nebr. — Zemřel: Stepan Somr.

Sokol Schenectady, Schenectady, N. Y. — Zemřel: Karel Ehret.

Sokolice Baltimore, Baltimore, Md. — Změna jména: Lillian Pokorný na Lillian Petrovic.

Sokol Curtis Bay, Curtis Bay, Md. — Vystoupila: Marie Snajdr.

Sokol Town of Lake, Chicago, Ill. — Noví členové: Ant. Macak, Josef Hii, Robert Zachaty, Frank Savel. Vyloučení: Boh. Vavrin, Edward Polivka.

Plezenský Sokol, Chicago, Ill. — Noví členové: William Hejna, Mammie Liska, James Liska, Anna Krapik. Zemřela: Marie Hasna.

Sokolice Chicago, Chicago, Ill. — Nové členky: Gabriela Bařtista, Violeta Bily, Ruzena Cevela, Rose Ann Cevela.

Sokol Chicago, Chicago, Ill. — Noví členové: James Sadlo, John Peprna, Charles Jirinec, A. C. Hlinka, Zemřel: Anton Vanek. Odstoupil: Fred Kovalsky.

Sokol Omaha, Nebr. — Noví členové: Emil Kubat, Emil E. Texel, Karel Stangl. Zemřeli: Ant. Satoril, Vaclav Hulac.

Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Nové členky: Olga Beran, Mildred Strejc. Zemřely: Josefa Sotka, Anna Piskule.

Sokol St. Louis, St. Louis, Mo. — Noví členové: Ulrich Norman, Vokracka Karel, Kulisek Jan. Zemřel: Rudolf Pour. Vyloučen: Ulrich Otto.

Sokol Phila, Phila, Pa. — Noví členové: Peter Biela, Rudolf Blahut, Josef Dodulik, Henry Hudek, Josef Chlebuech, Josef Kolacaj, John Mastalsky, John Mikosek, John Pavlik, Louis Petrovsky, Henry Sykora, A. F. Zeman.

Sokol Milwaukee, Milwaukee, Wis. — Noví členové: Josef Greiner, Raymond Katzke, Erwin Novotny, Juda Bohous, Ptacek Frank, Lambert Fuksa.

Sokol Detroit, Detroit, Mich. — Zemřel: Frank Bojas. Odstoupil: Gustav Landa. Noví členové: Cyril Zemcik, Robert Lozniskar, George Boucek, John Belavek.

Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Vyloučeny: Novotny Anna, Hajek Mildred Krejci.

Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Nové členky: Marie Ann Cerny, Elsie Jannecka, Victoria Machotka, Kral Violeta. Vystoupily: Krejci Anna, Piksa Alice, Matuna Emily. Přestoupily: Dominik Anezka, Dominik Mildred. Změna jména: Solnar Blanche na Chorvath Blanche.

Sokol Slávský, Cicero, Ill. — Noví členové: Charles Kulisek, Dr. Karel Wendl, Henry J. Sandusky, Wm. Dolezal, F. Kvasnicka, A. Ruzicka, Zupan Jerome, Laddie Kutil, Charles Michl, Wm. Turek, Robert Turza. Vystoupili: H. Kapon, Miloslav Hak.

Sokolice Chicago, Chicago, Ill. — Vystoupila: Helen Anderson.

Sokol Chicago, Chicago, Ill. — Noví členové: Georýe Petrik, Bedrich Cevela, Anton Vonasek.

Sokol Racine, Wis. — Vystoupil: Rudy Cerny.

T. J. Sokol Schenectady, N. Y. — Zemřel: Josef Bouse.

Sokol Verdigre, Nebr. — Odstoupil: Leonard Pavlik.

T. J. Sokolice Rozvoj, Chicago, Ill. — Nové členky: Lillian Kolpek, Blanche Miller, Bessie Vitez. Vystoupila: Rose Pollack.

T. J. Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Nový člen: George Krákora.

T. J. Sokol Chicago, Chicago, Ill. — Noví členové: Walter Baskovich, James Sadlo. Vystoupil: Theofil Bagno. Zemřel: Josef Hrusa. Noci členové: Bedrich Cevela, Geo. Petrik, Anton Vonasek. Vystoupil: Fred Kovalsky.

T. J. Sokol Slávský, Cicero, Ill. — Noví členové: Robert Turza, Otto Vanek, Frank Ptacek. Vystoupili členové: Henry Kapoun, Anton Pres st.

T. J. Sokol Tábor, Berwyn, Ill. — Zemřel: Anton Turek.

T. J. Čech-Havlíček, Cleveland, O. — Noví členové: Ptak Milos, Hladky George, Zidlicky Barney, Vanek Joe, Sorm Georgiana, Florian Marie, Cerny Rose, Marik Kveta, Malik Anna, Musil Sylvia. eZmřel: Nadrasky Joe.

T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, O. — Noví členové: Betty Zalabak, Viola Polanka, Milada Mikula, Eleonor Kratky, Blanche Pekar, Robert Kapspar. Změna jména: Bett yPolanka na eBtty Hosticka.

T. J. Sokol Detroit, Detroit, Mich. — Noví členové: Cyril Zemcik, Robert Loznickar. Vystoupil: Gust. Landa. Zemřel: F. Bojas, Josef Svoboda. Nový člen: G. Boucek.

T. J. Sokolice Baltimore, Baltimore, Md. — Změna jména: Evelyn Hueba na Evelyn Owens; Emilie Rys na Emilie Lanius.

Těl. Sbor Dívky a Paní, New York, N. Y. — Vystoupila: Anna Koubek.

T. J. Sokol Fugner, Long Island, N. Y. — Změna jména: Alice Bartunek na Alice Kowalski; Mary Stathis na Mary Dimmick. Noví členové: Josef F. Kalabza, Edward G. Pobuda.

T. J. Sokol Schenectady, Schenectady, N. Y. — Zemřeli: Josef Bouse Karel Ehrat.

T. J. Sokol Little Ferry, Little Ferry, N. J. — Nový člen: Hrbek Josef. Zemřel: Vilim Anton.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Šýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo žeky, bud' tež vystavovány na iméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním žekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásluky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo AOS. Náčelník: Jarka Jelínek, 1412 W. 18th St.; náčelnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1412 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Vyk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 2426 S. Sawyer Ave., Chicago 23, Ill.; vzdělavatel: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktori: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: K. Hron, 39-77—51st St., Woodside, L. I., N. Y.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N.Y.C.; náčelnice: Barbara Kotlan, 54 Claremont Ave., Irvington, New Jersey; jednatelka: Jerry Jelinek, 432 E. 83rd St., New York 28, N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' tež na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridgely Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náčelnictvo mužů: Náčelník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Náčelnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonáčelnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Cecille Antoš; vedoucí zákyň: Máňa Šima; vedoucí her a jednatelka: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělavatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní". místník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktori: Anton Svoboda, 5280 Broadway, Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstka: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Náčelnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Reaner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelník: Ed. Linhart, 1820 S. Ridgeland Ave., Berwyn, Ill.; místonáčelník: George Kalaz, U. S. Army; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové náčelnictva:

Náčelnice žen župy Střední: Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Náčelnice: May Konečná, 1833 S. 56th Court, Cicero 50, Ill.; I. místonáčelnice: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave., Chicago 23, Ill.; II. místonáčelnice: Barbara Růžicková, 3103 Elm Ave., Brookfield, Ill.; zapisovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill.; Členky náčelnictva: Zdenka Freehauf, Irene Marek, Blanche Lang, Eleanor Navrátil, Blanche Thuma, Blanche Rous, Marjorie Hemzacek, Elsie Zemanek.

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Náčelnictvo. Náčelník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; náčelnice: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každý první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; náčelník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; náčelnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben Převrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Anton Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník: Will. A. Nesuda, 3522 Frank Ave. Schůze 4. pátek večer v Sokolovně na 3706 Carl St. Všechny dopisy zasílejte pouze na jednatele.

Náčelnictvo: Náčelník Josef Kos, Houston, Tex., 2015 Airline; náčelnice Mary Filipec, 3104 S. Boulevard, Dallas, Texas.

Vzdělávací sbor: Vzdělavatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Ant. Kohautek, 538 Ladley St., San Francisco, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Náčelnictvo. Náčelník: F. Víšek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělavatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.